

Tudi ta številka je izšla na 16 straneh za 10 dinarjev

Poština plačana v gotovini

SOBOTA, 7. JUNIJA 1952

10 dinarjev

IOTI-LISTI

LETO V.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 8

Pojdi z menoj...

... popeljem Te v hišico, kjer se ricinus cedi ...

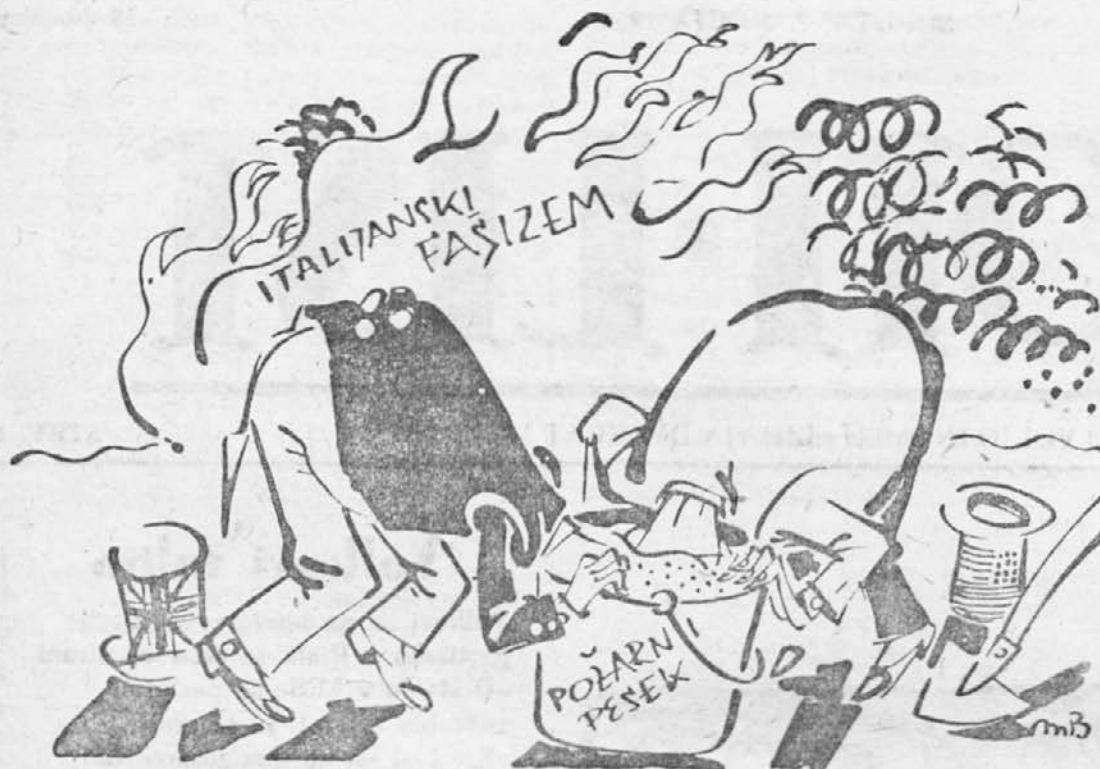
Volkovi tulijo

Volkovi so na konferenco zbrali pastirsko v Rimu se od vseh strani, »O stanju v LRS« so poslušali volkuljin referat, ki se glasi: »Kje časi so, ko tam gospodovali in čredo pasli smo volkovi mi, obrt mesarsko ko izvrševali po volčjih zakonih smo brez skrbi. In za zahvalo, ker smo se trudili za njihov blagor, smo jim zdaj odveč, za Boga, kaj ovčicam smo storili, da se za nas ne zmenijo nič več. Le kakšna stara ovca še verjame, da njih pastirji smo še vedno mi, a kaj, starino vrag prehitro vzame, mi mladež rabimo, a ne kosti! Predolgo, bratje, smo se že postili, zato, Vovk stari, krepko dvigni glas, zagrozi, porožljaj, zaročevili, morda pa nam le pojde žito v klas.« Tako na konferenci so sklenili in Vovk zvesto izpolnil je ukaz, zato razgraja zdaj in rogovili in vovkci z njim renčijo na ves glas. A v zmoti volk je poniglavi: pri nas več krotkih ni ovčic in glas vpijočega v nuščavi ostal bo vatikanski klic.

Posvetilo

Mož oblast rad kritizira
češ, da vernike zapira,
da otroke pohajšuje,
verouk jim odteguje,
da prepolna je že mera
muk, ki jih prenaša vera.
Pamet naša pa je taka:
mož zaman zdaj kokodaka,
solze toči in vzdihuje,
druge čase pričakuje.
Kar bilo je, se ne vrne,
časa toka ne obrne
nihče več, niti tak tečnik
kot je mariborski škof Držečnik

Bojeva politika

Pravljica iz današnjih dni...

Nekoč so bili zbrani: predsednik Truman, predsednik Churchill in batjuška Stalin. Maršikatero modro so uganili in zato se jim nenadoma prikaže vsemogočen Čarovnik. Vsakemu od teh treh dovoli po eno željo, ki mu jo je pripravljen brezpogojno izpolniti. Prvi si je želel Stalin:

— Čarovnik, pojdi in uniči Ameriko z Washingtonom in Trumanom vred, da bo prenehala končno nevarnost kapitalističnega imperializma!

Drugi je bil Truman:

— Čarovnik, pojdi in uniči Rusijo s Kremljem in Stalinom vred, da bo prenehala končno nevarnost sovjetskega imperializma!

Tretji je bil Churchill:

— Čarovnik, meni pa preskrbi cigar in whiskyja!

— Kako, se je začudil Čarovnik, samo tako skromno željo imaš?

— No, pravi stari lisjak, če izpolniš želje onima dvema, potrebujem res samo še cigar in whiskyja...

UGANKA

Kaj je to?
Eno telo,
Dva skrbnika?
Nemčija! Pika!

UGANKA

Kaj je to?
Vrana vrani ne izključe oči?
že vem! Fašist, član KPI!

TRIKRAT CLEMENTIS

V neki češki ječi so zaprti trije in se menijo, čemu sedijo.

Prvi dé: Zoper Clementisa sem bil.

Drugi doda: Za Clementisa sem bil.

Izpopolni tretji: Jaz sem pa Clementis.

Oko v svet

Volitve »demokratično« končali so v Trstu, rezultati so nam znani: če lani bi tako ne goljufali ne zmagali bi spet demokristjani.

Tako kot nekdanj arijski rasisti trpeli niso poštenjaka — žida, spet danes vatikanski janzenisti na indeks dali so André-a Gide-a.

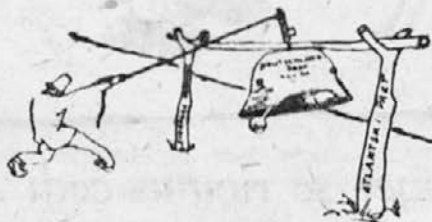
Da neodvisni bi Avstrijci bili zaprosil Figl je zapadno ligo, soglasje na zahodu so dobili, a kaj, ko Vzhod še vedno kaže figol!

V Berlinu vzhodnonemška policija je ves promet z West-zono omejila, baje zato, da Ost-demokracija z zahoda ne bi — ošpice dobila.

Francozi tuniške nacionaliste iz kehe na svobodo so spustili. Vse kaže, da bi radi z dnevne liste spet tuniško vprašanje odložili.

Taft Ike-ja zdaj v javnosti obira, da ne bi smel postati kandidat, senatorja menda najbolj nervira, da Ike je — le preveč demokrat!

OBNOVLJENI ZVON

Adenauer: »... in spet nas vsi čujejo!«

VSEM KOMENTATORJEM

Le lajajte, nas to prav nič ne moti!
Če smo za modri vzhod imperialisti
in za zapad zagriženi marksisti,
med Scilo in Karibdo smo — na prasi
poti!

V DOBI IZUMOV

»Tovariš Ivan Sergejevič, CK VKPb Vam ukazuje, da takoj iznajdete televizijo. Potrebna inozemska literatura o televiziji Vam je na razpolago v inštitutski knjižnici.«

KOREJSKA ZABAVA

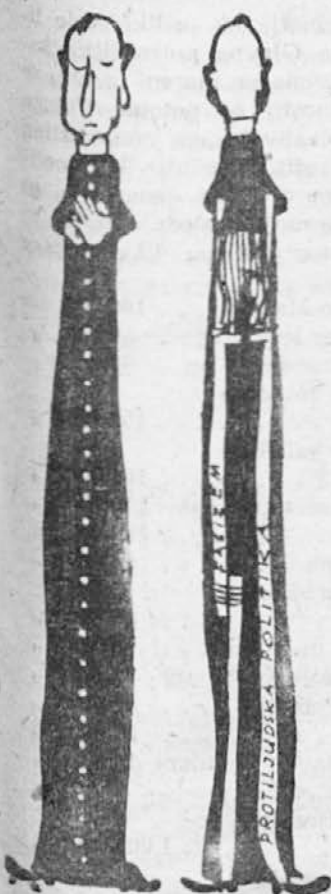
— Na — menda bom od zabave in smrti še sama umrla.

NEPREMIŠLJENA ZAOBLJUBA

Ko pogajanja pričela
v Pan Mun Jomu so za mir,
nada je v ljudeh vzplamtela:
»Zdaj bo konec, ni hudir!«

Lev Sergejevič, poln nade,
se svečano je zaklel:
»Prej ne bom obril si brado,
da bom konec doživell!«
Brada rasla je in rasla,
on pa čakal je na mir,
ko dva metra mu je zrasla,
poiskal je drug kvartir,
ki je bil nadstropje više.
Tu par let je spet ostal,
potlej pa v vse višje hiše,
se kot Ahasver je gnil.
Smrt je revčka dohitela,
ko vrh Kremlja je sedel,
vanj urezala je strela,
da ni mira doživel.
Isti dan pa so se zbrali
v Pan Mun Jomu diplomati
in so sklep izglasovali:
vsa pogajanja končati;
ker so le sporazumeli
Veliki se, da še mali
niso vsi izkraveli,
da bi vojno — že končali!

Kljun:

IZKUŠNJAVA

K župniku je prišla se spovedat tudi Manica. Manica je mlado in čedno dekle, zato je bila župniku bolj pri srcu, kot drugi verniki. Povabil jo je v župnišče. Polagoma se ji je približeval in končno poskušal doseči svoj cilj. Toda Manica se prestrašeno dvigne:

»Toda, gospod
župnik, kaj pa
mislite!«

Gospod župnik
pa se je naglo
znašel:

«Nič, nič, dete
moje! Pomiri se!
Hotel sem te samo
preizkusiti. In ti
si ostala trdna in
poštena. To je le-
po, to je prav!
Zato moraš biti
tudi nagajena!»

In ji je dal sve-
to podobico . . .

ZABAVA

Videl sem človeka.
Jojme, kot pokveka
skručil se je vase,
kuštral si je lase,
metal kot božjasten
se po tleh ves strasten.
Zopet se je dvignil,
divje z glasom rignil,
blazno se je zvijal
in oči zavijal.
Nehati ni mogel.
Tresel obnemogel
se je in umiral.

»Zadnjič paradiral
boš tako v ekstazi!
Potlej te oplazi
šok in koj boš v trugi.«

Dregnil sem soseda:
»Tega smrt že gleda.«
Sosled pa mi pravi:
»Pusti ga v zabavi,
pleše bugivugil«

OPRAVIČILO

Profesorju angleščine na neki gimnaziji so prinesli tole opravičilo:

»Prosim, da opravičite mojemu sinu izostanek od angleške ure. Ima take bolečine v grlu, da komaj slovensko govori.

»Le čemu tako ponosno
knjigo lepo to prenašaš?
Ali službo tak donosno
imaš, da lahko knjigo plačaš?«

•Kaj bi služba, puste brige!
V »Vestniku« rešuj uganke,
kot darila lepe knjige
boš dobil brez vsake — banke!«

Naročajte in berite dnevnik

„VĚSTNÍK“

■ tedensko prilogo »7 dni«, kjer najdete mnogo zanimivega čtiva, zabave in pouka. Mesečna naročnina znaša samo 130 din!

V KNJIGARNI

— Vzemite tole: najnovejša izdaja Shakespeara!

— Kaj? Ali ta človek še vedno piše?

DOMISLEK

V gostilni pri »Franti« se zbirajo penzionisti, kadijo, pijejo in pljuvajo na tla.

Franta obesi napis: »Pljuvanje strogo prepovedano!« Penzionisti pljuvajo naprej.

Franta uvede globo. Ne pomaga nič.

Tedaj pa se Franta razjezi in da napraviti kamenita tla v mozaiku s Stalinovo glavo. Od takrat penzionisti ne pljuvajo več.

IZ ČEŠKE

Profesor: »No, Sonček, kakšne sile pa vladajo med planeti?«

Sonček molči.

Profesor mu hoče pomagati: »No, pomislite! Kakšna sila pa drži vse satelite skupaj?«

Sonček si oddahne: »NKVD!«

KONČNO SPORAZUM V PAN MUN
JOMU ...

Pan Mun Jom, 17. maja. Na današnjem enominutnem zasedanju je končno prišlo do sporazuma v mirovnih pogajanjih. Stranki sta enodušno sklenili, da se jutri zopet — sestane!

BUDIMPEŠTA 1952

Žena višjega madžarskega vladnega funkcionarja sreča na budimpeštanskem trgu ženo navadnega madžarskega delavca.

— Moram pohiteti domov, ker je pri nas kosilo med 13. in 14. uro! Kdaj pa obedujete pri vas, tovarišica?

— V sredo in petek...

ŽIVLJENSKA MODROST

Sveže umit grešnik mi je ljubši, kot dva pravična z znojnimi nogami.

NAPAD NA TRDNJAVO

Škof Vovk: »Aha, naši so že tu«!

Vse gre za Sava!

Sava, Sava, Sava,
ta je pa ta prava!
Sava se zaveda,
da le njo vse gleda.

Ona je zdaj moda,
vsak se zanjo vname,
druge pa stojijo
tam ob strani same!

POPRAVLJAMO ZVONOVE!

Vse cerkvene predstavnike v Maribor-okolica in bližnjih okrajih obveščamo, da še vedno solidno in strokovno popravljamo cerkvene zvonove z odličnim materialom iz kurilnice. Brez prevelikih stroškov, samo z garancijo, da cerkveni predstavniki ne bodo govorili v javnosti, da popravljamo midva, ker naju skušajo nekateri zaradi materiala iz kurilnice preganjati.

Da sva res strokovnjaka v popravljanju zvonov, naju priporoča župnik v Ivanjkovcih pri Ljutomeru.

Cizarič in Kosi Ivan

JE VIDETI!

— Gospod polir, zdaj bom pa šel, že ves dan delam kot nor!

EX INSULIS

Če po glavi ga ubriše
kos opeke al' omet,
ve že vsak analfabet:
»To je z imovinske hiše!«

(Op.: insula-ae: najemuška hiša.)

IZ KRALJESTVA »ZLATOROGA«

Nekoč:

Segalova:

»Nikar ne hiti, Lojzka,
boš normo prekosila,
devet je komaj ura,
pa imaš že cel kup mila!«
(In lepo, dobro milo
v koš za izmečke splava,
tam čaka ga — vsled norme —
ponovna predelava.)

Danes:

Segalova kontrolo
in vodstvo je dobila,
od takrat iz tovarne,
se izšverca dokaj mila!
Kdo vse s tem gratis milom
si svoje roke maže,
povedala gotovo
bo — Jožica najlaže.

IZ DEBATE O PRORAČUNU...

»... tovariši, tega ne smemo pozabiti:
varčevati moramo, pa naj stane kar
hoče...!«

Zahvala

Ker zaradi preminotja ob priliki moje likvidacije kot bivša Glavna potrošniška zadruga v Mariboru sama ne morem izvršiti te zadnje svoje dolžnosti, se potom »Totega lista« najprisrčneje zahvaljujem vsem tistim, ki so mi pomagali rešiti se minljivih zemeljskih vezi, predvsem v obliki denarja in so velikodušno sprejeli moja poslednja volila, ki so jih dobili glasom sklepa likvidacijske skupščine:

Olepševalno društvo Maribor . . .	100.000	dim
Društvo upokojencev levi breg . .	50.000	»
Društvo upokojencev desni br. .	50.000	»
Društvo prijateljev mladine		
levi breg	100.000	»
Društvo prijateljev mladine		
desni breg	100.000	»
Mestni starešinski svet pionirjev	100.000	»
Rdeči križ	100.000	»
KUD »Jože Hermanko«	50.000	»
Odbor za gradnjo stadiona		
Ljudski vrt	50.000	»
Centralna Ljudska univerza . . .	50.000	»
Odbor za gradnjo šole v Planici	50.000	»
Dom igre in dela Pobrežje . . .	20.000	»
Revija »Borec«	20.000	»
Sportno društvo »Slavko Šlander«	10.000	»
MLO, za dograditev sejnih prostorov za Klub ljudskih poslancev	1.000.000	»

Prosimo tihega sožalja!

Pokojna Glavna potrošniška zadruga
preje Maribor

PRAKSA BREZ TEORIJE

ali

»RAČUN BREZ VREDNOSTI...«

Zopet se je vžgala v Mariboru jeklenka — tokrat tam nekje na koncu Koroške ceste, menda zanalasč zato, da bi v teoriji in praksi nekaterikom v TAM na ljubo ponovno dokazala, da je ni mogoče pogasiti...

Toda — menda zanalasč proti željam tistih nekaterikov se je našel nekdo, ki je brez smrti in kakšnih drugih poškodb preprečil eksplozijo...

— Ha — so dejali tisti nekateriki iz TAM, toda tisti nekdo na Koroški cesti verjetno ni računal, koliko bi bilo škode, če bi ga jeklenka le ubila ali poškodovala...

— Ha — si je na to verjetno mislil tisti nekdo s Koroške ceste, če bi pa na to računal, bi verjetno niti ne bila takšna škoda...

KDAJ? — Ob »Mariborskem tednu«, jasno!

KOMU? — Tudi tistemu, ki rad zabavlja!

KJE? — Boš zvedel prej kot bo prekrasno!

ZAKAJ? — Da vsak bo vedel, kje naj kupi!

ZAKAJ? — Da vsak bo sodil, kaj je lepo!

ZAKAJ? — Da vsak bo videl nizko ceno!

ZAKAJ? — Da vsak bo kupil kvaliteto!

Sodelovale bodo vse mariborske tekstilne tovarne in Tovarna volnenih izdelkov v Majšperku, mariborski krojači, čevljarji in frizerji.

TRGOVSKO PODJETJE

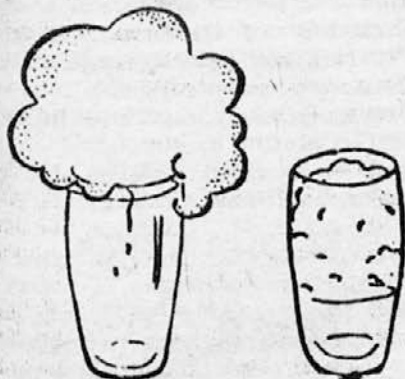
„DOM“
MARIBOR

Revija
modno
„Dom“
pripravlja

Zane z Lublane

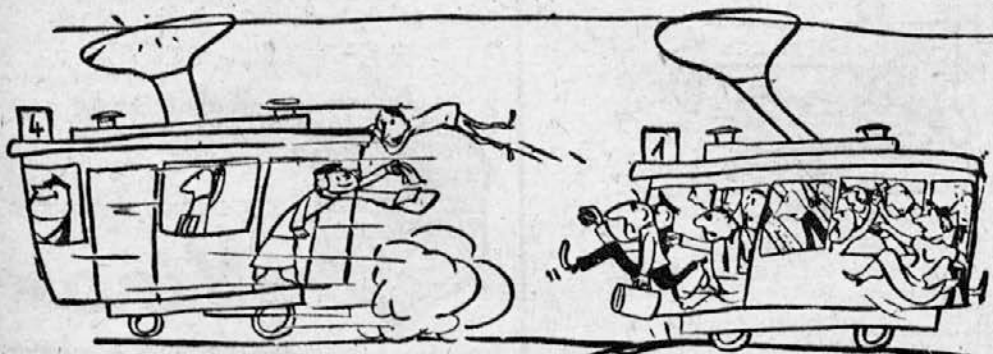
Ta naprej vam morm puvedat, de mam zdej pouhno glavo skrbí iz tarifnem pravilnikam, zato ke bi bil tud jest kt vicmohar rad dobr plačan. Če me bo ratal, še navem, dobr b pa blo. Dobr b pa tud blo, če b se u Lublan pr pivu plana držal. Na pruspektah vidš tku lpo natočene krugelce, de se kar ubližeš, praksa, pa čist drgač pukaže. Tle mate ut tega problema ena nazorna slika:

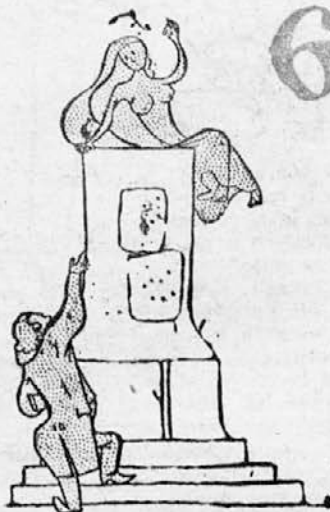
Takale reč je treba precej debel pugledat. Če na gre s prostim očesom, pa špegle kupte. Ta narbolj bo, če greste kar h kralevem dvornem optikarju K. Jurmanu u Šelenburgova, zdej Kardelova ulca. Tega ne prporočam sam jest, ampak tud en velk napis na prejšn Dunisk cest. Tud za u luft gledat je treba zdaj u Lublan denar odštet. U tem se bo usak prepriču, ke se bo usedu na terasa ud Emone. Men se zdi tu čist prov: Če nauš nč naroču, boja tud kelneri sam u luft gledal, ud tega pa kavarna nč nima. Za tista slika u Emon, ke eden enga plešastga iz kojna dol lifra, sta se pa zadnč dva fejšt skregala. Eden je reku, de sta namalana Krpan in Brdaus, ta drug pa de slika predstaula smrt kraloviča Markota. Na to je ta drug pršou zarad tisteh upank, ke je eden u luft muli. Nasprot Emone je pa Slon. Tom se je zadnč nabral petstu Lublančanov. Kumi sm se zraven prrinu, de vidm, kuga maja. Tom je bio en Duničan, ke je na en limuzin gumí fliku. Lublančan so pa zjal vajnga, kt de b z Marsa padu. Pu ure je tist Duničan čist pr mir zdržao, pol je pa le enga uprašu, kuga de ludje zjaja. Un je pa sam gledau, glih tku kt ustalh štiristuje devetindevetdeset, pa ni nč reku. Pol pa pravjo de je tist Duničan reku, de ni vedu, de je u Lublan takšna brezposlnost. Zdej nas bo pa ta hudič ke po Dunej upraulou zarad petstu trapastih firbcov

Za dons neham. Se grem na Sava kopat. Sava je men ta narbol všeč zatu, ke je dobra in pocen. Za Jadran pa men na nese.

Iz repertoarja gledališča „Tramvaj“

— Drži ga, lovi ga — Bezanje v mnogih dejanjih. Cene ljudske: od 28 dinarjev navzdol.

RESTAVRACIJA — VRT
DOMAČA IN TUJA KUHINJA
VSAKOVRSNA VINA
SPREJEMAMO NAROČILA ZA SKUPNA KOSILA IN VEČERJE
TELEFON: 32-60

Prešeren: »Hej, muza! Če bo kdo vprašal po meni, povej, da sem pri »ŠESTICI« na novem vrtu skozi salone...«

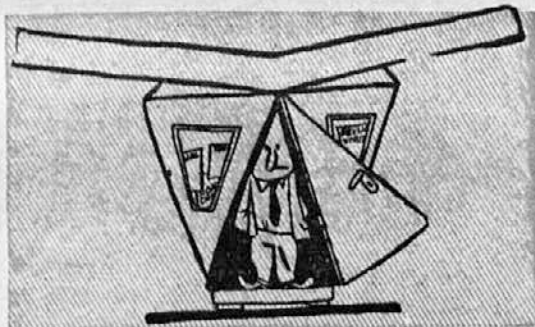
CVETKA IZ 125. ŠTEVILKE »LJUBLJANSKEGA DNEVNIKA«

V članku »Prvi dve atomski bombi...« na četrti strani »Ljubljanskega dnevnika« bremo med drugimi tudi tale stavek:

»Ob eksploziji bombe ubitih 10.000 ljudi nikoli ni zvedelo, kaj se je zgodilo in kakšna bomba jih je ubila.«

Bojimo se, da jih to tudi nič kaj preveč ne zanima!

LJUBLJANSKI KIOSKI

Po razvojni teoriji je usoda kolporterjeve glave v ljubljanskem kiosku že zapечатena.

POSESTNIK LJUDSKEGA SPREJEMNIKA

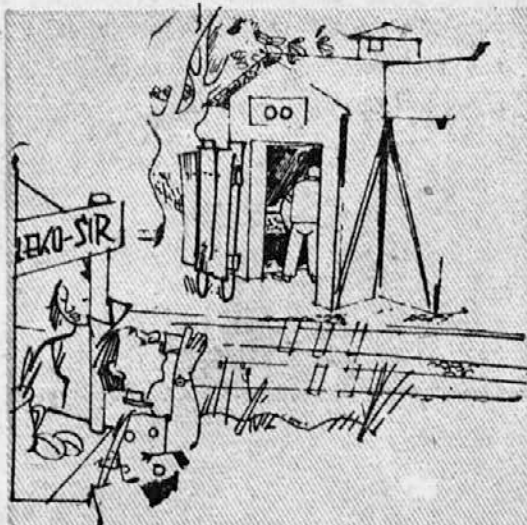
»Nikar ne draži očeta, Janezek. Počakaj, da bo oddaja v madžarščini končana.«
Kocajn Rado

Ljubljanski špiritisti, pozor!

Če se vam ne posreči poklicati duhov — poslužite se najbližjega mestnega kanala in uspeh vas bo presenetil!

Tivolski Chlochermerle

V Tivoliju so odprli prodajalno mlečnih izdelkov, ki vam postreže brezplačno tudi z edinstvenim razgledom, vrednim filma Chlochermerle.

ISKER DIRIGENT

Dogodek — ne nevsakdanji — iz Zadruga restavracije »Jelen« v Kranju.

— Ti, če tale glih tako dirigira svojo fabriko, potem se pa prav nič ne čudim, če je na prototipu kinoprojektorja že 3000 popravkov.

POTUJOČI KRSTNIK

Pred neko gostilno v Šoštanju se je nenadoma ustavil velik avtomobil, nekdo pa je v isti sapi izjecljal:

»Glej, glej, jugoslovanski crveni krst se je pripeljal!«

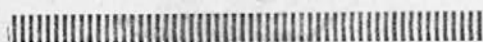
Neka gruntarica pa se je ob teh besedah na mah obrnila, na vrat na nos zdirjala v svoje rodne Luče in na ves glas raztrobila po vasi:

»Ježeš, ježeš, naš gospod so kar v velikem zaprtem avtomobilu začeli krstiti!«

FILOZOFIJA PREBAVE

— Čudovito, koliko neumnežev je na svetu.

— Seveda, le navadno je eden več, kot si mislimo.

Najboljše usnje »KONUS« je v resnici, zapomnite očetje si in strici!

Da boste vedele, ve mamce, tete, najboljše »KONUS« so udarne pete!

Kdo sploh za drugo tvrdo se še zmeri: najboljši »KONUS« so jermenji!

„Konus“

tovarna usnja, Slovenske Konjice

— Kaj, ti boš mene?
— Ali pa ti mene?
— Kaj boš le ti govoril?
— Mi kupujemo v prodajalnah »Grude« samo toaletno milo!
— Ja — seveda, ker je zdaj tako znižana cena! Mi pa pri »Grudi« kupujemo najboljše džeme in kompote!
— Ho — misliš, da ne vem, da zato, ker jih dobiš na bone! Naš oče pa kupuje pri »Grudi« prvovrstne likerje iz Ajdovščine, ki jim ni para na svetu, tako so dobri!
— Ti, res — potem pa skleniva premirje — samo pod pogojem, da lahko vsaj enkrat obližnem steklenico...

Trgovsko podjetje s prehrabnim blagom

„GRUDA“

v MARIBORU, SLOMŠKOV TRG 6
z vsemi svojimi poslovalnicami

TRI IZ KRŠKEGA

V Krškem imamo kavarno, ki je v prvem letošnjem tromesečju sicer dosegla nad 200 000 dinarjev zgube, vendar je skoraj istočasno prodala za 12.745 dinarjev piva in pri tem ustvarila kar za 5 dinarjev dobička!

Poslovodja mizarske delavnice je uvedel svojevrstno racionalizacijo: dopoldne se mirno vozi z biciklom po Krškem, popoldne pa na vso moč izrablja delavniške stroje za svoj žep.

Da se svet res čudno vrti, je ugotovil že vsak prebivalec Krškega. V slaščičarni so včasih prodajali slaščice — z izgubo, zdaj pa prodajajo sveče — z dobičkom.

DVA TEDNA IZ ENEGA ...

Ker ima leto samo 56 tednov, so se poštarji in zdravniki sporazumeli in so napravili iz enega tedna dva. Zahvaljujoč temu načrtnemu sodelovanju smo od 11. do 17. maja lahko praznovali kar dva tedna hkrati: Teden pošte in Teden borbe proti jetiki.

OBLJUBA KRANJSKEGA PROFESORJA

Dasi mu nihče ni branil, takole je mož uganil:
»Ljubi bog, naj ti povem, da v tvoj hram nič več ne grem, dokler ne dobim penzije; potlej bom vse litanije ti odmolil za nazaj, da bolj gvišno pridem v raj.«

Še ena iz Celja

Za tatvino bombaža — prehodna zastavica

23 delavcev celjske Tekstilne tovarne, ki sedijo trenutno v zaporu, se sprašuje: »Če smo za krajo 150 kilogramov bombažne preje in 500 m blaga dobili republiško zastavico, kolike bombaža in blaga bi morali nakrasti, da bi dobili zastavico v trajno last?«

PRI ZOBOZDRAVNIKU

Joža pride k zobozdravniku.

— Gospod doktor: tri korenine in tri divje zobe! Ven z njimi! Brez injekcije, brez narkoze, brez vseh ceremonij!

— Bravo, — reče zdravnik — to je junštvo! Sedite, prosim, na stol.

— Jaz? — se začudi Joža. — Jaz že ne, zunaj čaka moja žena!

VARNOSTNI ZNAK

— Kaj pa ti s križem na njivi?

— Da bo Bog vedel, kje je moja njiva, ki sem pobožen. Ob zadnji slani je moj krompir pobralo, sosednjega zadržnega pa ne.

Preden me boste zabili v to trugo prosim samo še za eno uslugo: Flaško »MUŠKAT-OTONELA« mi dajte, potlej pa rad umrem — vi pa jokajte!

TRGOVSKO PODJETJE

»Vino.«

SLOVENSKA BISTRICA

Mariborska kronika

— Na mariborskih ulicah se je te dni pojavila težko pričakovana naprava: škropilni voz. Če bo še kaj plohe zraven, utegne z mariborskih ulic resnično izginiti ves prah.

— Obiskovalci kina »Udarnik«, ki sede na zadnjih, dražjih sedežih, imajo prijetno med-filmsko razvedrilo, za katerega skrbi službo-joče osebje s stalnim odpiranjem vrat v restavracijo. Natančno prešteto in ugotovljeno je pri zadnji predstavi 2. junija biljeter skočil petkrat sem in tja, gasilec prav tolikokrat in še blagajničarka je enkrat pokukala skozi vrata zaradi nekega obračuna. Tako si mogel ob rjoventu slonov spredaj, lepo slišati rumbo zadaj. Vprašanje je, zakaj so ti zadnji sedeži najdražji?

— »Zora«-voda mora biti res nekaj imenitnega! Kino-reklama namreč javlja, da je to voda »proti sivih las«. Pozitivna sklanjatev to ni, lahko pa trdimo, da je diapozitivna.

— Prešlo je dolgih sedem let, na frančiškanski cerkvi pa še vedno lahko čitate, da je Aleksandrova, ker se nahaja na Aleksandrovi cesti številka 2. Človek bi skoraj pomislil, da je bil Aleksander partizan, ko prebere na vogalu Sodne ulice napis: Aleksandrova cesta 10. Partizanska cesta.

— Lepa konkurenca se že razvija v Mariboru! Za škatlo sardin plačš v trgovini na Ulici 10. oktobra 75 dinarjev za »cca 93 gr.«, dva koraka naprej pa za škatlo sardin »cca 127 gr« le 70 dinarjev. Za zavojček Superčaja (vsečina 50 gr) plačš v eni izmed zgoraj navedenih trgovin 17 dinarjev, pri Hrani 21 pa za enak zavojček enakega čaja 22 dinarjev. Za vretence sukanca (1000 m) plačš v Vetrinjski ulici pri tvrdki »Tanin« 160 dinarjev, pri »Domu« v Gosposki ulici pa za enako vretence, enakega sukanca, enake dolžine, 240 dinarjev.

— V Kopališki 2 je bilo v izložbi izpraznjenega lokala videti nekaj dni tole opozorilo: PRESELILI GRAJSKI TRG 7 POLEG PEKARNE. Zadeva je v toliko opravičljiva, ker je opozorilo napisal neki bivši cicibanček. »TOTI LIST« je ta napis odstranil in ob tej priliki javlja, da se bo te dni v omenjeni lokal vselil s svojo pisarno.

— V nedeljo je bila v Mariboru birma. Najbolj obdarovani so bili menda mariborski taksiji, ki so si nabrali precej božjega blagoslova v obliki federativnih dinarjev. Pa tudi fjakterji so kar dobro služili. Ni pa znano, zakaj je eden izmed kočijažev imel na vozu izobešen takle napis: »Pri plačanju se cenjeni bolhi naprošajo, da ostanejo sedeti.«

MAGDALENSKI EKSPORT

V parku magdalenskem urediti celo žabjo so ekonomijo.

Če se bodo malo potrudili, lahko jih še za eksport redijo!

ZALOŽNIŠKA

Nič ne vprašajte, zakaj takšen je zdaj naš projekt: Borgijci, Cristo, K. May. Živel finančni efekt!

MARIBORSKI LEPTICI!

Dokler sem le od daleč Te občudoval, popolnost zame si štirinajstkratna bila, a ko sem Te spoznal in si spregovorila, da vse zlato ni, kar se sveti, sem spoznal.

Mariborski obraz

Kdo za OF gospodarstvo skrbi?
Kdo se na skupščinah vseh oglasi?
On, ki ga kaže ta slika, vsem znan
prav tja do Trsta — naš J. Petejan!

Vedno sveže — kar zaleže,
solidno, poceni — kar mnogo poment,
v veliki izbiri — ker so za to dobri viri
in perfektno dostavo — naglo z avtom kot
za stavo...

dobite:

Kje?

Kaj?

Ne ugibajte, ampak kličite CELJE 72.
Grosistično trgovsko podjetje

„Koloniale - Živila“

v Celju

SMOLA

»Presneti dežek! Ze spet nam je vse pokvaril. Ravnokar smo hoteli poškopiti mariborske ceste. Pa bodo spet rekli, da smo mi vsega krivi...«

Danilo Goflja:

SLADKI MARIBOR

Včera bil je ta lokal
športna še pisarna,
danes isti prostor ta
je že — slaščičarna...

Za vogalom tukaj še
danes brivec striže,
v — slaščičarni jutri tam
že se krema liže...

Levo, desno, tukaj, tam
luknje ni nobene,
kjer ti slaščičarna ne
kar čez noč požene...

Naš »Zeleni Maribor«
bomo prekrstili,
v »Sladki Maribor« naziv
bomo spremenili!

SE ENA IZ PAN-MUN-JOMA

— Oprostite, je pač vse zaman! Midva se tako dolgo ne bova mogla pogoditi, dokler ne bova oba boljše volje. In dobre volje je človek lahko samo, če poceni, dobro in izvrstno postrežen kupuje v »VELE-BLAGOVNICI« v Mariboru!

TRGOVSKO PODJETJE

„DOM“ Maribor

Danilo Goflja:

JE TO MOGOČE?

Prav je, če kaka nam knjigarna kitajsko staro liriko prodaja, vendar ni prav, če ob knjigarni kitajsko staro — tlako kdo uvaja!

Kitajsko staro tlako? Kdo je za ta nazadek gromozanski? Oglejte si samo izložbo poleg knjigarne tam na Partizanski!

Tajite še, da za kitajski premagani se red spet vнемamo? Črno na belem v tej izložbi tam piše: »Kulije sprejemamo!«

SAMO DA JE FLETNO...

Motto: Rad se vozi na planine
Zlebnik Janko od »Pletenine«.

Dvakrat samo se je popeljal v Zagreb po osebnem avto za podjetje in 20.000 dinarčkov je stala ta reč njega osebno. Kupili pa so avto od Avtomotokrožka v TAM. No, in tistih osebnih 20.000 dinarčkov bi hotel sedaj kar v to ceho vključiti. Pa že kaže, da ne bo šlo! Prav tako tudi ni šlo s tisto ceho v »Planinki«, ki sta jo naredila z direktorjem in jo hotela vključiti v kolektivni račun na 1. maja. Mislila sta si: 6000 dinarjev gor ali dol, to pač ni nič! Pa je le ostalo v obeh primerih kar pri tistem: Sam pil — sam plačal!

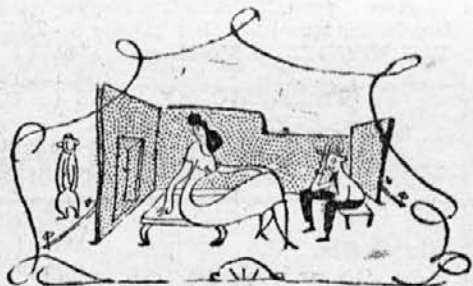
Škrjanček poje, žvrgoli . . .

Škrjanček poje, žvrgoli,
nikogar notri ne pusti.
Hudič naj tistega bi vzel,
ki bo še razen njega pel!
Zastal mu srčni je utrip,
ko je zaslišal: čip, čip, čip.

A murni so slabo igrali,
(škrjančka so se malo bali).
No, danes, jutri, pride čas,
ko slišati bo še kak glas
— razen škrjančka melodije —
iz slavne te Filharmonije.

UMETNIŠKA OBCUTLJIVOST

Primadona (med aranžirno vajo na odru):
»Zaprite vendar vrata, saj čutite, da je prepih! In potem naj se umetnik vživlja v pristna čustva...«

LJUBEZENSKA ANALIZA

Motto: Vse je relativno (Einstein)

Pogled Tvoj, zdaj otožen, senzibilen,
zdaj plaho vdan, oboje, subtilen,
enkrat sočuten, topel, tolažilni,
a drugič neizprosni in nasilen,

brez bleska zdaj, ugasel, ves senilen,
zdaj ognjevit, privlačen, sex-appealen,
zdaj vetrič božajoč, balzam hladilen,
zdaj žgoč kot strup in kot neurje silen,

zdaj hladen, nedostopen, odklonilen,
zdaj spet razdajajoč se in bodrilen,
kot vreme je aprilsko nestabilen.

Oboževalcev krog imaš številni,
zato pozdrav moj sprejmi poslovilen:
naj drug popelje v zakon Te — rešilen!

Z DESK, KI POMENIJO SVET...

Igralec: »Kadar igram, pozabim na vse...
le svojo vlogo vidim pred seboj... Občinstvo
popolnoma izgine...«

Gledalec: »Tega občinstvu pač ne smete
zameriti!«

APLAVZ V GLEDALIŠČU

— Zakaj pa tako divje ploskate? Ali vam
je stvar tako všeč?

— To ravno ne. Samo tistega norca bi rad
videl, ki je to traparijo napisal.

LIMONADA

»Ena noč v raju« se na platnu vrti,
a meni se kakor v vicah vse zdi.
Za štirideset dinarjev moraš mnogo trpeti
in mnogo neokusnih šal požreti.

Celjskih 500 let

S tako pestrim kulturnim sporedom bodo
v Celju proslavljali 500-letnico ustanovitve
mesta:

ponedeljek, 2. junija: koncert slušateljev
glasbene šole;

torek, 3. junija: koncert slušateljev glas-
bene šole;

sreda, 4. junija: koncert SKUD France Pre-
šeren;

nedelja, 8. junija: solistični koncert;

sreda, 11. junija: koncert Igorja Ozima;

sreda, 18. junija: koncert komornega mo-
škega zbora.

Vsi ti koncerti bodo v dvorani Narodnega
doma. Da bo pa pestrost prireditve ob priliki
jubileja večja, bodo skušali v Celju organizi-
rati za to priliko še nekaj koncertov.

KOMPANJONA

Dva gledališka avtorja sta vedno skupaj
pisala komedije. Nekoč sta se zopet sestrila,
da bi kaj napisala.

— Imaš kakšno idejo?

— Ne, in ti?

— Tudi ne.

— No, potem pa kar začniva...

MLAKARIJADA

— Ti, Tone, jaz bom pa šel k ljubljanskemu baletu!

— Le kako, saj ne znaš plesat?

— Če ne znam plesat, pa znam hiše zidati, pa še z Novega mesta sem doma...

PONESREČENEC:

»Pogledal bom doma pod streho in v kleti za
odpadki in jih bom z razbitim avtom vred pro-
dal »ODPADU« v Ljubljani! Za prejeti denar
pa si bom kupil nov, lepši avto!«

„ODPAD“ podjetje za promet z odpadki Ljubljana

— Jesasmarjandjozef, tez is gut, da sem vas trofla, libste frau Kliček! Furtafurt sem ipt na vas mislila, majnazöl...

— A — se san tes gvez. Jaz si pa rajn kana nism mogla furštelat, zavolo koga mam zo an šnakerlštosn! Zegns, zegns...

— Na azo, tez musi ina əcöln. Azo, tez is interezant, denks ina!

— Oba gens, oba gens! Bos zi net zogn? Bos is den gšegn — kaj se je te zgodlo, hitro vun povejte, majne libe frau Muršec, drgači bom hin, tak sem najgirik...

— Azo, te naha nena veste? Jesasjesas — ver hetsi tes denkt!

— Na, na, zaj le hitro povejte, himikrajesakra, frau Muršec, da že morete eniga tak

Nekje tam ob morju ta ribič, zvan Korel, loviti šel ribe je za hotel »Orel«. A morje razburkano! Vrag bi ga dal in Korel ta dan je brez plena ostal!

Zato pa pri »Orlu« nikoli ne vejo natančno, kdaj ribice semkaj prispejo! Natančno pri »Orlu« pa tole vedo: V soboto terasa odprla se bo! Tja v vročem poletju bo hodil vsak rad ob dobri postrežbi uživati hlad!

RESTAVRACIJA IN HOTEL

„OREL“

v Mariboru obvešča svoje goste, da nudi sveže morske ribe, v soboto, dne 7. junija, pa bo odprta tudi terasa.

mantrat! Azo i zog ina, i bin gšpont via regnbogn, majnazöl!

— Na, azo, di Cilka, saj ste jo poznali...

— Oba natirli, natirli hobi kent! Kera Cilka pa je to?

— Na ja, di von Urlep zaj Cilka, tista, kera je na krankenurlaub šla v Avstrijo, pa je še zdaj ni nazaj!

— Oba, bos zi net zogn! Is net zruk kuma? Kaj pa te zaj jeni mož?

— A jeni mož? Na, toti bi jo tudi rad podurhal...

— Ja natirli, natirli! Bos den! Pa mu bo ratalo? Bos mans, frau Muršec?

— Za rajspos je že notr dal...

— Oba gens, virkli! Kaj pa te bo naredo z zohnom? Menda ga ja ne bo totim pusto?

— Oba, bo denks hin? Di frau Berta — di kens e — di bos ima zo fil redn tut — azo di frau Berta mu je glajh domals, ko je jegova Cilka šla aufi, rekla, da naj proda celi zohn, te pa nah...

— Aaaa — zegns! Tez is a ide, frau Muršec, gel?

— So, šo, samo te lajt nočejo kupovat zo an oltén drek. Is zu taja!

— Jo, jo, tisto žel! Is oba do a peh!

— Te naha pa mu je frau Olga — te kens jo e net, tez is a fajne dame — tak rekla, da bi zohn bol fal sem dal, te bi nah ludi že kupovali.

— Jo, jo, holbat umazunst! Na, und iz naha ganga? A je pol le spravo celi zohn bek? Ja s totim je pač moral meti more haufn dela s tem...

— Oba jo, frau Kliček, saj si je koj en krankenurlaub vzel, da je toti zohn zrihtal, pa pakete gor v Avstrijo pošiljal z zohnom od žene.

— Iz tes oba net kferli? Bos mans? Ni nič nevarno?

— O, saj je pakete na veršidene antrese v Graci pa Špelfeldi pošiljal! To je že tak ente-rezant zrihtal — še pri sosedih je povedal, da se bo samo bek selil z Livade, hota ksokt, na vonungsamti pa bo v zadnem momenti zrihtal, da mu ne bi ker novega stanovanja for di nazn vegšnapal...

— Na azo, tez is kšajt, majnazöl!

— Niks is kšajt, libe frau Kliček, tepat is tes, tepat...

— Bizo, tepat? Če pa je one okol prneso?

— Tez is jo tes! Niks is kšajt, nikoga ni okol prneso, sploh jo ne bo podurhal!

— Bizo, zakaj? Če si je pa rajspos zrihtal, pa celi zohn prodal? Sans nariš? Kaj te bo zaj tu brez zohna, pa brez žene...

— Tez bazi net! Oba gen tuta net, tez bazi...

— Pa te zakaj ne, krucitirknfikssakrament!

— Zato, ko so mu gor prišli... Und jec trauta zi net...

— In zaj se nena uple. O fikslaudon! — Na segns, so san te lajt! Zuerst dajo enemi rajspos, naha pa se toti niti ne uple durh-rajsat. Azo, — i bin dagegn!

ENA O MARIBORSKEM MESTNEM KOPALIŠČU

Uganite, zakaj tale v kadi ni zaprl vode? (Ker pipe v mestnem kopališču elektrizarajo.)

POETU

Ljubezen v pesmih svojih vseh, poet, na sto načinov goniš le, prekleto! Ne bodi tečen in poslušaj svet: ne pošiljaj nas, poj bolj — doživeto!

»Kaj pa vi, falotje mali, ste se z blatom pomazali! To bo mama razgrajala, preden vas bo spet oprala!«

»Naši mami čast in slava, ona vam je brihtna glava! Za umivanje otrok rabi milo »ZLATOROG«, ki je dobro, ne predrago in osnaži vso nesnago!«

Za pranje perila kupujte vedno le

ZLATOROG

specialno terpentinsko milo!

NOVA MODA PRI KOPALNIH OBLEKAH

— Ali veš, da so letos v modi ženske kopalne obleke samo iz enega dela?

— Da? Iz katerega pa?

AVTOOKSIDACIJA

Ker se v kemiji Micka je učila, da SO₂ pobeli vsa barvila, ves dan okrog štedilnika pozira, lase si sama — s plinom oksidira.

Kurja očesa in prehlad

»Sirup za kašljanje« je predpisal dr. Čerin v Celju možaku, ki se je prehladil. In je šel možak v II. celjsko lekarno k farmacevtki. Se hip in že je imel na predloženi recept v rokah stekleničico z etiketo, na kateri je pisalo: Tinktura za kurje oči.

— Jaz vendar nimam kurjih oči, je potožil prehlajeni bolnik.

Farmaceutka pa mu je odgovorila, ne da bi še enkrat pogledala recept:

— Kar je napisano, to ste dobili.

Možak ni imel toliko poguma, da bi popil te sumljive kapljice in jo je odkuril k zdravniku nazaj. Skupaj z njim sta končno uredila stvar v lekarni: Prehlajeni je dobil svoje kapljice — za grlo, brihtni farmacevtki pa je stopil »Toti list« nekoliko na kurjo oko.

Planinsko društvo v Beltincih

Našemu reporterju je uspelo dobesedno vzeti na stenogram senzacionalen sestanek »Planinskega društva« v Beltincih. Sestanek se je vršil med štirimi stenami neke privatne hiše. Predsedujoči je pričel govoriti, pogladil si je brado à la Razputin, popravi kodre à la Absalon in zavihal brke à la Stalin:

Da, tovariši! Mislim, da smo zadeli tombolo, ko smo sklenili, delati v planinskem društvu. Zakaj bi delali v organizaciji LMS ali v Marijini družbi, ko se ne mislimo pečati s politiko? Nam politike ni treba (tako je)! Da pa ne bi ljudje mislili, da smo mogoče kakšni krivoverci ali kaj podobnega, bomo, razen gospoda kaplana, ki je že v našem društvu, sprejeli še gospoda župnika (Tako je! Živel gospod župnik!). Končno imajo vsi ljudje pravico do naziva »hribolazec«, ker pri nas je demokracija! Nič ne de, če nimamo hriba, toda mi bomo postavili svojo planinsko kočjo (Naj živi planinska kočja!) v bližnjem gozdičku! (Tako je!) Tam bomo, nemoteno od aktivističnega in cestnega prahu, lahko zborovali in planinarili v božji prirodi (Živel predsednik! Živela kočja! Naj živi svoboda zborovanja v gozdičku!). Naj vas ne moti, kot sem že prej omenil, da kočja ne bo na kakem vrhu (Ne moti nas!), ker dragi bog ni predvideval, da bomo ustanovili planinsko društvo, ki si želi postaviti planinsko kočjo (Kočo hočemo imeti!). Sicer, v opravičilo moram povedati, da tega ni niti mogel vedeti, ker pokojni Adam in njegova grešna žena Eva tudi nista imela planinske kočje (Slava jima!). Toda, kar je dragi bog zamudil, lahko mi nadoknadimo (Tako je!). Zato imamo v društvu gospoda kaplana, božjega namestnika (Živel gospod kaplan!).

Tovariši, za to nam je potreben denar in do tega moramo priti! Predlagam, da začnemo z delom na kulturno-umetniškem polju (Živelo kulturno-umetniško delo!). Ta panoga socialističnega dela najmanj smrdi po politiki (Tako je!). Ob tej priliki moram izraziti svoje negodovanje zoper okrajni odbor Ljudske prosvete (Dol z Ljudsko prosveto!), ki nam je lansko leto v časopisu odsvetovala naš bogat kulturni spored (Fuj! Žvižganje). Pomislite! »Matejev Matej« je za ljudi okrog Ljudske prosvete smešna reč za današnje čase, ker se v tej igri zasmehuje kmete. Tolmačijo nam, da ne vidimo razvoja proizvodnih sil in družbenih odnosov (Nimamo nič skupnega s politiko in s proizvodnimi silami! Tako je!). Kaj, hudiča, imajo proizvodne sile skupnega z »Matejevim Matejem«? (Dol z Ljudsko prosveto!). Letos smo ga pa le odigrali! Blagajnik nam poroča, da je uspeh precejšen. In pomislite! Ljudska prosveta nam pravi, da je igra zastarela! Ali ni denar jasen dokaz, da je igra sodobna? Ali bi dobili toliko denarja, če ne bi bila igra sodobna? (Ne bi!) Imam še en predlog in sicer ta, da naše društvo sabotira SKUD ali IZUD ali kakor se že imenuje to društvo Ljudske prosvete (Dol z »Ivanom Cankarjem«! Naj živi »Matejev Matej«!).

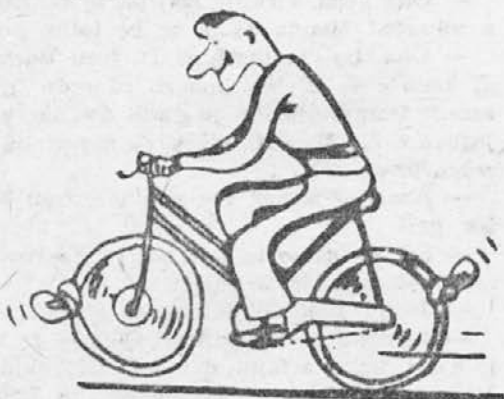
Zaprosili smo našega priljubljenega profesorja, da nas zastopa pri političarjih, ker mi sami želimo živeti ločeno od politike, od socializma in Ljudske prosvete (burno odobravanje).

Še nekaj, tovariši! Mislim, da je brezpredmetno, da se sestajamo v šoli ali v prostorih nižje gimnazije ali kakem drugem podobnem prostoru (Tako je!). Tamkaj imajo sestanke tisti, ki postavljajo kandidatne liste za OF, Sekcijo žena, za KLO in TD »Partizan«, za strelsko družino in podobne organizacije. Celo Ljudska prosveta je imela tamkaj nekakšne večerne tečaje in predavanja (Dol! Nočemo skupaj!) Mislim, da vam je jasno in da se strinjate z menoj, da je naša zadeva planinarjenje in ne politika (Tako je!). Rajši bomo nadaljevali z našimi sestanki v privatnih hišah, kot smo to delali do sedaj (Tako je! Privatizirajmo!).

To so, tovariši, smernice za naše delo in jaz sem prepričan, da se bo naše društvo pomnožilo (Bode!) Mi imamo za to pogoje, kakršnih nimajo ostala društva (Tako je!).

Ker se drugi niso oglašili k besedi, je bil zbor za tem zaključen.

V SILI MUHE ZRE

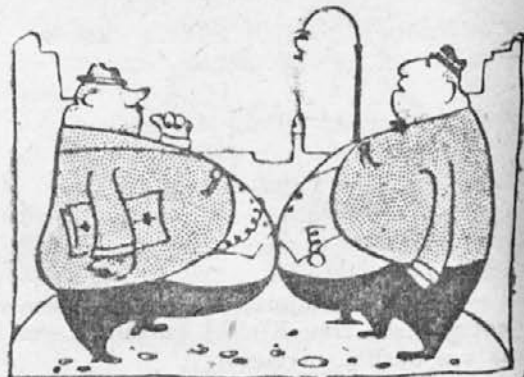
Za majhna kolesca ni plašev dobiti, zato je treba takole storiti!

PREKMURSKI MESIJA

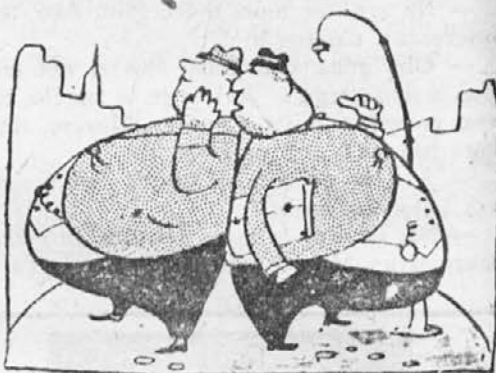

Tale »škof« Novak z Veščice slaven dušni je pastir. Z vojsko straši rad ovčice, mar mu je svetovni mir. Le kako ne, saj bolj važno to je, kar ga najbolj »rajca«, da mu »vervajoče« kure dajejo »nedeljska jajca«.

DVA S PREDSDOKOM

— Nekaj zaupnega vam moram povedati na uho! Trenutek!

— Pš, pš, pš, pš.

OB UKINITVI STIPENDIJ

Oče: »Nikoli si nisem mislil, da študiranje toliko stane!«

Sin: »Pa še to moraš vedeti, da sem jaz eden izmed tistih, ki najmanj študirajo...«

OPTIMIST IN PESIMIST

Če odkrijeta dva slučajno kje pol steklenice pekrčana, bo dejal optimist: »Prekrasno! Saj je še skoraj polna!«

Pesimist pa se bo žalostno nakremžil: »O jej! Saj je skoraj že prazna!«

Razvitek avtomobilizma nam je prinesel mnogo prednosti in udobnosti. Prevozi so nagli, udobni, dostopni so skoro vsi kraji in nehala se je odrezanost med mestom in deželo.

Še vedno je pri nas mnogo premalo avtobusnih cest, predvsem na deželi, in tukaj je mariborska Tovarna avtomobilov na delu, da s svojimi modernimi, udobnimi in pripravnimi avtobusi ustvari našemu človeku tisto, kar potrebuje!

Kulturen, cenjen — nagel prevoz!

STARA PESEM:

Marija in sv. Jožef sta jezdila v Nazaret, ker cuga in tramvaja poznal še ni ta svet.

NOVA PESEM:

Kar samo se človeku pri srcu sme hlja, ko avtobus udoben, te na izlet peljal

**Tovarna
avtomobilov
Maribor**

Tevžek perpodavle

Pje, zej je pa per nas na Poharji risn hec grotalo. Honokret je prešo girta k meni Završnikov Miha z Ribnice, tosti ko na ribniškem britofi mrliče pokapuje.

»Pje, Tevžek,« je reko, »zej je pa tak,« je reko, »če čoboš modlo, boš ob nebisa prešo.«

Pje, toto mi pa či šlo v račun. Men je enkret pred liti en frančiškaner za petindvajst jaje v nebisih tok plac zafrimav, da bi baj koj ob svoj revmatizim v nageh prešo. Vida su se sila začudo, ko je te Završnikovega Miheja k meni perneslo. Te mi je pa še reko, da ga je som fajmošter Bračič z Ribnice paslau. Je reko, da mojo zej toko družbo »svetega rožnkranca«, tam ko se mare vsok den en rožnkranec zmodlit, kiri či v nebisa prit. Pje, zej pa kene vim, če se čiso v nebeškem knjigovodstvu zmotli zavolo mene. Jo, pa mi je pal edn od pavrov reko, da je petindvajst jaje za nebisa premolo. Bi baj mogo že civ grunt frančiškanerjem dat, tak ko honi Gnedec nad Sntlorencom, če bi htev kok bolši plac dobit. Pje, pa meni za bolše place či več. Jaz su včosihi najrajši za altorjem svetiga Antona sedev, tam ko mi ni blo triba po cirki okol zijolit. Zej pa ko so na zodni licitaciji tosti šamerl za deset faktorjev gir vzdignili, kene več hodim za altor sv. Antona pa todi v cirko neč več. Pje, toko knjigovodstvo ko ga mo noš fajmošter no honi gir v nebisih, ko vse grihe no zmodlene rožnkranca pa druge reči gir popisujejo, je čisto za en drek. Te mojo pa še že v noši kmetijski zadrugi bolšiga, če glih včosihi keka ne štima. Jo, pa mi je honi Završnikov teleban z Ribnice že tak perpodavau, kak je baj lušno kado rožnkranec modlijo. Mojo baj toke »rože«, ko se po štiri skop sprovijo, te ba baj modlijo, da se koj kadi, ni jim tosti v nebisih koma gir popisujejo toste rožnkranca. Do zej sta baj provi udarnici tosti Pušnikovi z Ribnice, ko se rajtata za brezmadežni. Pje, zavolo mladih bob bi še šou. Tak baj dila honi arhidijakon Tovornik s Konjic, ko včosihi v Oplotnici

pride. Tam mu baj toste ženske per Koroščevih vse roke polizejo, pal mu pa na mizo znosijo vsega, da ne bi omedlev od same lubznivosti. Pje, jaz že provim, toti fajmoštri ko so na Poharji so že od vruga. Toto se prazaprov či za čudit, ko je pa škof todi Poherc. Per nas na Poharji je pač bla toka navoda, da so eni šli za pastirje, druge so pa v latinske šule pošilali. Te so pa v šule šli po navodi toki, ko čiso hteli delat no so za krove past prenori bli. Tosti, ko pa čiso hteli dama na grunti delat so pa po navodi gavnarije špilali, te jim pa toto zej sila prav pride. Pje, toto pa provim, če bo še kiri k meni zavolo jaje, rožnkranških bratovščin, al pa zaradi kokih drugih cerkvenih štibor prešo, ga bom tak gnava douta po nošem bregi, da bo svajo latinsko pomet zgubo. Nej si enkret zapomnijo, da momo per nas na Poharji pohersko pomet, te pa nismo toki terci, ko bi nas vsok faliran ovčji pastir za norce mev.

V ŽAREH JE PA TAKOLE

Župnik Starman je skušal ob priliki finančne kontrole zmakniti zavitek tisočakov.

— Ti, falot ti salamenski, ali ne veš, da moraš biti priden v cerkvi. Če sem že jaz moral vrniti tisočake, se boš moral tudi ti naučiti spoštovati božjo hišo.

ŽEPNE ŽELJE JARŠKEGA POSTAJE-NAČELNIKA

Jarški postajenačelnik je v korist svojega žepa takole presenetil gospodinje, ki so v minulih letih ob razkladalnem tiru nabrale premoga za vso zimo:

»Prepovedujem pobirati premog. Če to ne bo zaleglo, vas bom naznanil!«

»Jaz pa vas! — se je v imenu zbora podjetnih gospodinj hitro odrezala iznajdljiva štetka.

»Le zakaj?«

»Hm, me pobiramo premog po tleh, vašo ženo sem pa videla, ko ga je pobirala iz vagona!«

Tale tu na sliki se jezi in krega: »Luknje v nogavicah, to so pač nadlegal!«

Če bi nogavice imela iz Polzele, bi se ne jezila! Te so zmeraj cele!

Savinjska tovarna nogavic na Polzeli

proizvaja in prodaja kvalitne ženske svilene in bombažne, moške bombažne in otroške nogavice vseh vrst.

ŠKOFJELOŠKI MELHIOR

Naš gospod župnik so si blagor na tem svetu lepo uredil. Maše bero za dolarčke, naročajo mu pa jih kar iz inozemstva. Za dolarčke pa prihajajo paketi, in ni hudik, da se kakšnemu pobožnemu škofjeleščanu takole zgodi:

— Gospod župnik, eno maso bi brali, za rajno mater...

— Ne morem, ne morem, prijateljček, saj vidiš, da sem za inozemstvo preveč zaseden. Pač pa — obrni se na kapucine.

ZAVEDNOST BREZ PRIMERE

Nadzornik proge iz Dravograda, Polanec, je tako navdušen zaradi tranzitnega prometa motornega vlaka iz Avstrije, ki gre preko Dravograda, da od časa, ko je začel voziti ta tranzitni motorni vlak, ne zna več govoriti slovensko, temveč govori samo še nemško. Pravi pa, da mora sedaj postati avstrijski Korošec in nagovarja k temu tudi druge.

Upajmo, da bo za svojo zavednost sprejel tudi to pot nagrado. Radovedni pa smo, kaj bi napravil Polanec, če bi slučajno srečal v Jugoslaviji Kitajca?

RAK: »Ne maram več rib! Boljši je narezek za vsako priliko in za vsakega pri Prehrani!«

TRGOVSKO PODJETJE

„PREHRANA“

DELIKATESNI ODDELEK, MIKLOŠIČEVA 8

LJUBLJANA

Poslušajte se naših poslovalnic!

Danes pa vam naj povem nekaj takega, kar ni za vsakega, komaj za Celjane bo in še to samo na uho. Namreč — pri nas imamo javno »špiritistično« družstvo, ki nastopa pred številnimi gledalci, obiskovalci ali poslušalci, kakor pač hočete. In ker je med špiritisti znano, da je blagopokojni cesar Franc Jožef »dober duh«, so ga na igri »Rodoljub iz Amerike« v Zagradu vneto klicali na oder pod parolo: »Vse za dom, vero in cesarja!« Manjkala je samo tista božanska »Gott erha'te«, pa bi gotovo duh Franca Jožefa optiral za zagradski teren.

Sicer pa — umetnost za vsako ceno. Tudi za knopredstavo se je treba boriti. Eni stojijo v vrsti ter imajo potrpljenje s seboj, z vrsto pred seboj in z Monte Cristom, ki ga vneto prebirajo. Drugi poskušajo preko stranišnega okna iz restavracijskega vrta, tretji pa poskušajo kot tisti znani celjski umetnik, ki si je izbral tole »učinkovito pot«.

Najbrže je to vpliv umetnosti Toma Mixa et Co. na umetnika zaradi umetnosti! O epilogu pa bolje da ne govorimo. Menda mu ves Stanislavski, »ki ga je prebral«, ne bo pomagal.

Ker smo že pri umetnosti, naj še omenim, da menda razstavlja v Celju znani slikar Picasso (saj drugi ne more biti) vsaj po krasni kompo-

zijski umetnini srečne deklice v izložbi Petkove točilnice sodeč.

No, kot povsod, ima tudi umetnost v Celju dve plati. Na primer to-le zanimivo sorazmerje: Vstopnica za gledališko predstavo stane 25 dinarjev, košček torte (pozor, ne zamenjajte koščka s kosom) v bufetu, ki posluje ob priliki predstave, pa stane 30 dinarjev. Ne vemo, ali je to kritika bufetarjev ali samo kritika gledališnikov.

Ker sem že pri tej strani kulture, bom nekako lažje preskočil še na fizkulturo. Ko so zadnjič celjski mladinci in mladinke sodelovali pri Titovi štafeti, so nekatere celjske »frave« (to ni tiskarski škrat, kot bi morda kakšen zlobneš mislil), spontano točile krokodilske solze in tarnale, da se zaradi nakisanega vremena mladina uničuje. No, ko pa je prišel še avion, ki je pozdravljal štafeto so jo »frave« odkurile, češ, da ne bodo priče, kako bo avion posnel »figure« na Mohorjevi tiskarni. Res pa je, da so se bale za svoje figure, ker so jih začeli udeleženci malo postrani gledati.

No, pa še malo drugam. Z izložbami v Celju je pa taka, da so nam nekatere že kar v ponos. Imamo pa tudi takšne, ki so še stalno zaprte, tajinstvene in zagonetne kot knjigovodstvo na-

šega prelata. Imamo pa tudi takšne, ki izgledajo, kot da je salamensko treščilo vanje in bi lahko služile eventualnim nočnim obiskovalcem za vzor.

Zato naj bo za danes dosti, do prihodnjic pa se priporoča Vaš celjski Cefizelj.

CELJSKA PODZEMNA ŽELEZNICA KONČNO V GRADNJI

»Za dve leti smo spet dobri!« — vzklikne eden treh dobrih prijateljev, ki so se ob izstopu

iz kavarne »Evropa« zagledali v pravkar zagrajeni del ulice v neposredni bližini.

»Ne vem, kakšne navade imate v Celju?!«

»Veš« — doda tretji, ki (mimogrede povedano) spada med zelo vplivne mestne očete — »podzemno železnico gradimo!«

PRED BLAGAJNO KINA »DOM« V CELJU

— Oprostite, tovarišica, kakšen film pa vrtite danes?

— Tega pa ne vem za gotovo, mislim pa, da bo isti kot včeraj. Sicer pa vprašajte biljeterja, mogoče bo on to vedel!

SVOJEVRSTEN TAT

V Topolšnici je nekdo umrl. Ker pa je bil doma iz zelo oddaljenega kraja, so ga pokopali kar v Topolšnici. Toda nekaj dni pozneje so se njegovi starši le odločili za prekop. In glej — grobar se je strahovito uprl. Naposled so le uspeli in v svoje veliko začudenje ugotovili, da je truplo še bilo v jami — krsto pa nikjer...

ŽAGARJEM V CELJU GROZI BREZPOSELNOST

Vse kaže, da bodo letos celjski registrirani žagarji ob ves zaslužek. Neregistrirani žagarji v kavarni »Evropa«, ki že itak sprejemajo plače kot godbeniki, jim namreč ves čas ho-dijo prav pridno v koruzo...

V ŽALCU SO IZPOLNILI SEDEMLETNI PLAN

Da nam ne bodo venomer očitali, da pišemo le o senčnih straneh, smo se odločili za naslednje poročilo:

V Žalcu so te dni izpolnili sedemletni plan. Nasuli so en trotoar in izpulili dve korenini. Čiščenje stranišča pa še ni v planu.

MÖDERNDORFERJEV PATENT

Pacient: Sunce ti tvoje! Če si ti kovač, s tem še ni rečeno, da sem jaz konj!

VOHLJAČEVE

IZ

PTUJA

Nekje sem slišal, da so WC, 00, ali stranišča po domače rečeno, ogledalo kulture. Vsekar to drži za tisto družbo, ki zahaja v kavarne in restavracije. Res bi rad spoznal zaluznega glasbenika, ki je z nečedno stvarjo violinski ključ na steno stranišča napisal in pričakujem, da bo svojo kompozicijo nadaljeval. Bodo vsaj glasbeno nadahnjeni gosti lahko v stranišču peli, če se jim bo v tistem neznanem ozračju ljubilo. Že slišim neke svoje prijatelje, ki bodo dejali: »Joj, kam vse vohljač vtakne svoj nos!« Dostim res ni po volji, kar pišem in pravijo, da bi se lahko dalo kaj bolj smešnega napisati. Zato prosim vse Ptujčane, ki želijo priti v »Toti list«, (kakor na primer kegljači) naj vendar ne pravijo nekaj, kar bo smešno.

Celjskega Cefizlja, ki je začel v Toti pisati, bi pa zelo rad spoznal. Moral bi ga vprašati, če tudi celjski upokojenci tako dolgo na bone čakajo, kakor mi iz Ptuj. Zanima me tudi, če je v Celju prav taka naprava kot pri nas, da podnevi luči gorijo, ponoči pa ne. To je zadnja novost glede naše razsvetljave. Zjezilo me je in v Mestnih obrtnih delavnicah sem dal delati lešerbo na svoje stroške in odslej bom imel lastno luč. Na koncu kratko opozorilo: Prebivalstvo, ki stanuje v Krekovi ulici, pozor! Ko zagledate ta prizor, ki je naslikan, nemudoma zaprite okna! Debelega moža, ki ga vidite na

koleslju, spremlja jata konjskih muh! Ker ima mož mesarske nazore o higieni, misli, da je hlev najboljše imeti kar sredi mesta. Če tako menijo tudi stanovalci v Krekovi ulici, ne morem priseči.

Martin Vohljač, upokojenec.

PISMO VOHLJAČU!

Dragi penzionist Vohljač! Poglej, kakšni so tvoji kolegi v pokoju. Pride ti oni dan k meni na okraj neki Unuk iz Preše pri Majšperku in bi me rad prepričal, da se mu mora tudi partizanščina šteti v službena leta in da bi moral za toliko dobivati višjo pokojnino. Možakar pa takrat niti ni bil mobiliziran, temveč je kar svojevoljno zapustil delo v majšperški tovarni, ki je delala za Nemce in jo pobrisal k partizanom! No, in zdaj mu pa naj država plačuje penzijo! Vidiš, Vohljač, takšne tiče bi ti moral obdelovati v »Totem listu«! Te pozdravlja

Horvat, referent za upokojence na OLO Ptuj

Prejeli smo — objavljamo:

TALE POPRAVEK — BREZ POPRAVKA

Uredništvu »Toti list«, Maribor, Kopališka 6/II.

Dostavljam vam sledeči popravek katerega izvolite natisnit v eni Vaših prihodnjih števil, in ki se glasi:

»Prosim, da resnici na ljubo glede omembe moje osebe v prejšnji števil 7. priobčite v naslednji številki sledeči:

POPRAVEK

Ni res, da bi jaz kdaj stregla, posebno pa še ob nedeljah v gostilni »Belega križa« Ptuj gostom kar v nočni halji in copatah, kakor to trdi gosp. »Vohljač«. Res pa je, da sem sobarica ne pa natakarica in da sem v službi vedno dostojno oblečena, ter je tokrat to. »Vohljač« verjetno vsled sobotnega »mačka« zelo slabo vohal. Verjetno je tudi to. »Vohljač« žal, da njemu nisem postregla kar v »Evinem kostumu« kot to on trdi.

Minka

od »Belega Križa« Ptuj.

Jeseniške

ALI ZE VESTE?

da je trgovski poslovodja Lah v isti sapi izredno iznajdljiv vrtnar — čebula mu klije in rase kar skozi vreče; da mu bujno zelenijo mesni izdelki; da je ozelenelo skorjo mesnih izdelkov dal odrezati in predelati v klobase; da njegovi uslužbenci prirejajo na dvorišču cirkuške nastope z ujetimi podganami, ki imajo domovinsko pravico pri siru, šunkah in salamah v skladišču in jih privezane na špagi in polite z bencinom gonijo po »atletski« stezi;

da Helena Gluharjeva, prodajalka »Crnega konzuma«, ki je bila med vojno v zelo dobrih odnosih z belčki, spet obnavlja pod plaščem vere in cerkve svojo belo dejavnost in ima zaradi raznih »prireditvev« vrsto »plavih«;

da sta Julija Kunstljeva in Solarjeva — obe uslužbenki »Transjuga« — zelo podobni Heleni Gluharjevi;

da se inozemci še vedno sprašujejo, ko se po železnici pripeljejo na Jesenice, zakaj vlak sploh stoji, ko pa vendar nikjer ni sledu o postaji; da je edini dokaz za obstoj kolodvora izredno »moderno« urejena garderoba; da smatrajo kolodvorskega vratarja za heroja, ker je spričo majave vratarnice venomer v smrtni nevarnosti; da prodajalec časopisov sedi v kolibi iz »Pravljic iz

tisoč in ene noči« kot živa mumija (pred nedavnim so ga namreč že pokopali in raztrobili po mestu, da je zapustil nič manj kot 100.000 dinarjev prihrankov za gradnjo kolodvora); da je postajni bife podoben prodajalni ostankov raznih gostiln, da lahko v njem dobiš tudi teden dni stare jedi, da je voda, v kateri perejo kozarce, že zdavnaj zgubila svoje pošteno ime in da zaradi tega izgledajo kozarci, ko da bi bili iz češkega stekla;

da je Prešernova cesta v dežju močvirje, v suši Sahara; da je jeseniška kanalizacija sploh narejena le za suhe vaje; da je pred vojno hlapec Janez rad škropil ceste tik pred dežjem, da zdaj za to skrbi narava, da pa ji mestni ljudski odbor že konkurira, kajti nabavil je škropilni voz brez cisterne (ki je baje evropsko znana železarna zaradi izredne velikosti nikakor ne more izdelati); da so Jesenice kljub odloku MLO in obstoju Ljudske milice posebno primerno mesto za ljubitelje nočnih sentimentalnih pesmi;

da se jeseniški klub »Bratstvo« zaradi marljivega nabiranja golov namerava preimenovali v SK »Nabratstvo«;

da se šef oddelka za kapitalno izgradnjo Železarne, Gostiša, zelo zanima za novinarske in druge elitne plese, za želje delavskega sveta po čimprejšnji izvršitvi gradenj lastnega podjetja pa toliko manj;

da glavni inženir Železarne, Cernivec, še vedno veruje v to, da je »Kralj na Betajnovi«; da ... skratka, da »Toti list« na Jesenice ne bo tako hitro pozabil.

BRIHTNI LOVCI

— Le kaj, vraga, bi se lovili za zajci. Kar tule v »šajbo« streljajmo, ta je vsaj pri miru.

Zeliš blago res dobro in trpežno za ženo, sina ali ljubco nežno? Glej pri nakupu — in nikdar ne zabi! Kar nosi značko »MTT« — se skoro ne obrabi!

Poglejte — Franček nežnost preizkuša, za dobro barvo Miha se pridruša. Z zobmi mu trdost Jaka meri; pri nas kakovost strogo se preveril!

V naših predilnicah, sukančarni, tkalnicah, barvarnah, tiskarni in apreturah proizvajamo: bombažno prejo, sukance za šivanje in vezanje, hlačevino, klote, bombažne podloge, svilene podloge, tiskanine, flanelle, barhente, popeline, cefirje, kretone, gradele, jacquard tkanine itd....

Vsi naši izdelki so znani po izredno dobri kvaliteti!

Mariborska tekstilna
tovarna

MARIBOR, POŠTNI PREDAL ŠTEV. 9

Telefon interurban 24-32

Obmurski Flikač stresa svoje

Sem Flikač, neregistriran vandrač, rojen na flikah nekje med Muro in Rabo. Ljudje z Obmurja me poznajo devet fara naokoli. Eni me imajo radi, drugod sem spet nezajelen, to pa zaradi mojega dolgega jezika. Že od rojstva imam namreč to hibo, da povsod vtikam svoj jezik in tako izvem marsikatero pikro, pa tudi veselo iz Obmurja. In glej, dragi »Toti list«, v tvojih rubrikah se oglašajo nekakšni Vohljači in Gofljači, pa mi dovoli, da tudi jaz, obmurski Flikač, reven in jezičen, zinem kakšno za naše bralce...

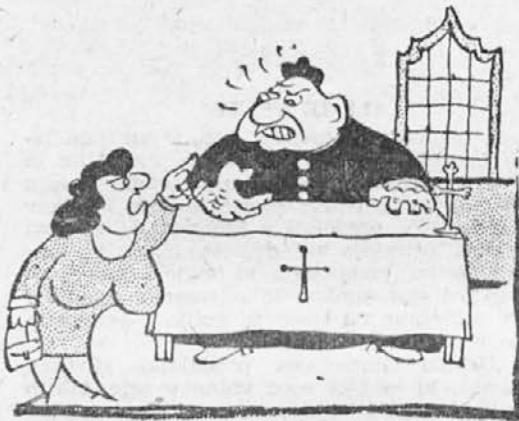
DOLNJA LENDAVAL je vas z neskončno dolgo ulico in nekaj pritlikinami. Lendačani imajo pred Sobočanci to prednost, da so obdani s številnimi mlakami, iz katerih se večer za večerom razlegajo vokalni koncerti žabarjev. No, zadnjič so jim prišli v zelje soboški kulturniki. Pa je prišlo na koncert le nekaj mandlcev, ki so zasedli prve klopi in so bili Sobočanci, ki jih je nastopilo nad 60, nazarensko počaščeni... Še jaz sem jo popihal po tisti edini ulici in hop... sredi ceste sem vpadel na vrat na nos v nekakšno administracijo. In sem zvedel od otrok, da je to arhiv bivše OZKZ, katerega so prevzeli nasledniki enostavno pometali na cesto. Ko sem prebral po zidovih eno ali več let stare plakate, sem v DOLGI VASI srečal nekaj mamice, ki so na vse mile viže grajale nebesno politiko. Zadnji mraz je namreč pošteno osmrdil njive največjih pobožnjakarjev, okrajni ekonomiji pa prizanesel...

V TURNIŠČU pri Korenu sem zavil v gostilno in zašafal kupičo vina. In glej vruga, postregli so mi z originalno goričko šmarnico, tako da sem ob odhodu še plačati pozabil. V PROSEČKI VESI sem spotoma vtaknil nos v zadržno trgovino, pa so si odborniki ravno kar razdelili po nižji ceni močnata krmila, ne da bi ostali člani vedeli za to (vsak svetnik ima pač k sebi obrnjen malho). V MAČKOVCIH me je dohitela binokšna nedelja. Navsezgodaj pa je nastal v mačkovskem žitu tak direndaj, kot da bi se priprav-

to nedograjena cesta Mačkovci—Šalovci. Baje so se graditeljem znežali jeziki, zato so morali prenehati z delom.

V PETAJNCIH je bilo v zadržni prodajalni veselo kot že dolgo ne. Med žajfo in metlami je sredi trgovine kraljeval tristolitrski sod, okrog njega pa po puljih veseli vinski bratci... Poslovodja, ne bodi len, je pridno natakala litrčke in špricerje... Pač samoiniciativa!

PO SOBOŠKIH ULICAH sem se nažrl prahu, tako da me še danes zvija po trebuhu. Baje imajo nekak škropilec, ki pa se prikaže le ob velikih praznikih, pa še tedaj le po glavnih ulicah. Drugače pa je Sobota kot nevesta pred poroko! Le tisti smrdeči odprti kanali za bolnico jo neso k norcu. Truden in žejen sem sedel na cerkevno obzidje pri evangeličanski cerkvi. Pa glej šmenta! Naenkrat za božjo hišo huronsko vpitje in psovanje v originalni madžarščini. Pa so mi povedali, da so to le prečastiti duhovni gospod Hari. Gospoda je strašansko razburilo tisto čevkanje v Totem listu o štirih tisočakah in izmenjanem plašču. Za to jim pač ni zameriti, če so

se — čeprav v mašniškem oblačilu — tako razjezili nad vdovo Cifrakovo, da so jo po izbranih besedah zagnali na cesto, pozneje pa celo izključili iz tukajšnje cerkvene občine.

V ČIKEČKI VASI sem naletel na kaj čudnega patrona. Mož na pol zdravnik, pol kmet, torej nekakšna dvoživka, se je na debelo ukvarjal z zdravilstvom. Mož je bil med vojno baje zdravniški ali živinozdravniški pomočnik, pa je sedaj krepko hodil zdravnikom v zelje. Splave je na primer odpravljaj že od 4000 din navzgor, razne injekcije pa so bile celo cenejše kot v Soboti. Ukvarja pa se tudi s spolnimi boleznimi. No, končno pa je moža zajel splav okrajnega sodišča, ki ga bo za zasluge poslalo za eno leto in deset mesecev v tečaj. Končno mi je bilo Prekmurja dovolj, zato sem jo po bližnjicah čez Muro in Radence odpotlatal v RADGONO. In sem prišel pravi trenutek! Na gradbišče zadržnega doma je ravno kar prišla nekakšna komisija in od uprave zahtevala obračune. Nepričakovani obisk pa je delovodjo Progarja tako navdušil, da je splezal na streho in v krasnem skoku salto mortale pokazal svoje fizikalne sposobnosti. In se je fant brez slovesa preselil v večna lovišča, tako da še bef ni rekel. No, moja radovednost je zbudila še velikanski kup situacijskega mulja, ki že nekaj let krasil železniški nasip pri kolo-dvoru. So pa Radgončani — to jim je treba priznati — iznajdljivi. In je iz gnojila nastal nasip, iz nasipa pa polizkusna polja za plevel in koprive.

Na KAPELO sem prisopihal ravno ob najboljšem času. Bilo je veliko žegnanje. Lecta, marij, bogcev in svetinjc je bilo toliko, da bi z njimi napolnil nekaj košev. So pa Kapeličani tudi pobožni ljudje, zlasti oštarija Lukovnjak, ki je ponovil čudež iz Kane Galileje, ter vodo spremenil v vino. Čudež se je posrečil in bi se imenitno obnesel, da ni prišel — nebodigatreba — nekakšen kontrolor ter obrnil čudež v špekulacijo. Pa naj še kdo reče, da je pri nas verska svoboda?

Na KRAPJU so imeli tako prisrčno šmarnično slovesnost, da je še moje neverne podplate pritegnilo znaven. So peli kot angeljci tisto »O Marija, moje želje...« Posebno neka članica partije je tako milo vižala, da sem se razjokal.

V LJUTOMERU sem mimogrede ujel zgodbico o bivšem poverjeniku za zdravstvo. Možakar je

bil tako širokogruden, da je zraven svojih poslov še razpečaval ukradene predmete. Drugače pa Ljutomerčanom ni kaj reči. Čez dan si na veliko svetijo z vsemi cestnimi svetilkami, babnice pa prodajajo papriko in kašo kar po pločnikih, ker baje ni nikogar, ki bi uredil mize in police. To pa ima končno tudi dobro stran. Paprika in druge začimbe namreč postajajo spričo cestnega prahu vsak dan težje. Končno sem pustil življenje na cesti in sedel v zadržni bufet na četrtno vina. Pa me je — oprostite, to se dogaja vsem zemljanom — posilila potreba. Glej šmenta, nikjer tistih nularc. Bil je že skrajni čas, zato sem kot bomba zletel na dvorišče. Tam pa je že ducat cepetajočih kandidatov zaman iskalo 00. Kakšen je bil konec, ne bom pravil.

V RAZKRIŽJU sem si mimogrede ogledal zadržno trgovino ter ugotovil, da v pogledu nesnag in neurejenosti gotovo nosi prvo mesto v Sloveniji. Po šipah je za prst debelo prahu, nad moko in ostalimi živili visi ogromna zaloga dimnih cevi ali po domače rorov, če pa hočeš v magazinu po klobase, je treba čez grmado vreč in druge ropotije. Sicer pa je pridnemu poslovodji ravno trgovinska inšpekcija reševala kosmato vest.

Tako, dragi »Toti list«, s tem bi za danes zaključil. Drugič spet! Te prisrčno pozdravlja iz obmurskih flik FLIKAČ.

TUDI LOGIKA

— Poslušajte, zakaj pa beračite? Ali ne veste, da je prepovedano?

— Saj nisem jaz kriva — če mi pa ljudje dajejo.

Brez denarja za krojača,
to se vendar bolj izplača!
Glej, v Jurčičevi štiri
so obleke v izbiri:

najbolj pestre kolekcije »Varteks« konfekcije, ki smo ji pravkar znižali ceno. Obiščite vsi prodajalno konfekcije »VARTEKSE« v Jurčičevi ulici.

Trgovsko podjetje »MODA«, Maribor

Ijali na žegnanje. Pa so bile le vaške babnice, ki so druga čez drugo s prgišči zajemale blagoslovljeno binkoštno roso ter si s to čudodelno vodo mladile starikeve obraze. Ko so pomandrale nekaj klaster pšenice, se je izkazalo, da čudež ni deloval, tako da so jo odfulile z dolgimi nosovi domov. Pred vaško gostilno sem naletel na potujočo mesnico. In je bil to le Beznez Aleksander, ki na račun KZ prekupčuje s klobasami. Mož mi je zaupal, da je v nekaj dneh razprodal nad 700 kg teh zlahtnih dobrot. Pač lep zaslužek! Mahal sem jo po novi cesti proti Soboti. Iz premišljevanja pa me je zdramila velikanska grapa, ki za celo dolino seka cestišče na dva dela. V to luknjo sem padel tako, da sem podplate pokazal. Pozneje so mi povedali, da je

— Prosim pol kilograma klobas!

— Oprostite, to vendar ni mesarija, ampak trafika!

— Morda — toda klobase, ki jih izdeluje »Tovarna mesnih izdelkov« v Mariboru-Košakih so tako dobre, da bi jih morali prav povsod prodajati.

ŠOŠTANJ: Prav moderen način obveščanja meščanov so uvedli pravkar v Šoštanju. Če pride kak tujec v mesto, takoj zagorijo vse žarnice, pa če je treba, gorijo tudi dva dni in dve noči skupaj — vse, dokler hvaležni tujci ne zapustijo mesta. No, potem pa, seveda — kaj bi tudi z lučjo! Saj so domačini že vajeni hoditi po temi, tujcev pa, kot rečeno, takrat več ni...

ST. PETER V SAVINJSKI DOLINI: Nekateri pravijo, da bi bilo morda le bolje, če bi nekako zakrili tisto zgodbo, ko je Brančur z blagoslovom samega direktorja tekstilne tovarne Hribarja vozil botra in njegovega varovanca z avtomobilom Avtomoto društva v Dobrno na birmo. Miličniki so mu avtomobil zaplenili, ker ni imel potnega naloga, birmanci in botri pa so jo seveda morali mahitati kar peš nazaj v St. Peter.

VOJNIK: Tukajšnje Avtomoto društvo je sklenilo izstaviti tovarišu Ribiču posebno pismo pohvalo za njegov požrtvovalni trud ob priliki birmo v Dobrni, ko je z društvenim avtomobilom tako vneto prevažal botre in birmance. Koliko je zaslužil denarja na tem svetu, približno vemo, pač pa ne vemo, koliko odpustkov za oni svet mu je vrgla kilometrina.

VELENJE: Velenjski rudarji že dalj časa sestavljajo delegacijo, ki se bo šla osebno zahvaliti prebolskim igralcem, da so jim z igro »Na Trški gori« oni dan ponovno tako lepo pokazali pot v nebesa.

TEHARJE: Nikjer ni zapisano, da bi predsednik teharske kmetijske zadruge, ki je bila v preteklem letu zelo pasivna, moral stikati za kolo-

Dobrna je takšen kraj,
ki ti zdravi da nazaj!
V tem idiličnem se kraju!
vsak počuti kakor v raj!
Prav posebno AFŽ
semkaj rad se zdraviti gre!
Kdor želi, da se pozdravi,
v Dobrno naj se odpravi!

Zdravilišče „Dobrna“

opozarja vse interesente, naj si pravočasno zagotovijo prostor. Nizke cene penzionov. Dobra hrana.

radskim hroščem. Takšne akcije so vendar ponavadi frontovska zadeva — on pa sploh ni član Osvobodilne fronte!

KOZJANSKA KVARTASKA SOLA: Pri nas imamo kvartaško šolo, kjer se lahko te umetnosti tako naučiš, kakor zna to na primer Vah, ki je od Rupnika priigral 12.300 dinarjev, katere je ta dobil za prašiča in od Požeka 90.000 din, ki so stali Požeka kravo, tele in še kaj, če je hotel plačati ta svoj »častni dolg«. Kvartanje je tajno, do skednjih, delavnicah in stanovanjih. Pristop imajo tudi funkcionarji, večkrat tudi prednost.

ČRNA PRI PREVALJAH: Nedavno smo združili štiri krajevne ljudske odbore v eno občino. Prvo, kar smo združeni napravili, je bilo, da smo na hiši bivšega krajevnega odbora zaflikali dvajset lukenj, da ne bo združenim odbornikom za krajce kapljalo. Nato smo spet dovolili neomejeno zvonjenje, ker so se nekateri ustrašili napovedane revolucije gorečih pristašev svobodnega in neomejenega cerkvenega zvonjenja. Zato pa je na rojstni dan maršala Tita miličnik Maks osebno vodil drvarsko skupino in tudi sam pridno drvaril kar pred postajo Ljudske milice. Ni pa to tudi nič čudnega, saj so ta dan celo na občinski hiši pozabili izobesiti zastavo.

Švinec, baker, med, železo,
krpe, steklo in papir
prijno zbiraj — k nam prinesi,
boš imel novcev kot hudir...

„Suzovina“

podjetje za promet z odpadnim materialom
MARIBOR, TRŽAŠKA CESTA ŠTEV 95

kupuje odpadni material po najvišjih dnevnih cenah, obenem pa tudi prodaja uporabne kovine. Skupnosti prihranek dragocenih deviz — Vam lep dohodek — nam pa zadovoljstvo, da smo izpolnili svojo nalogo!

DAJ BOGU, KAR JE BOŽJEGA... so si dejali gospodje. Le za tisto, o cesarjevem, pa niso imeli točne evidence. Gospod župnik Ivan Bakan in kaplan Jakob Turšič, oba iz St. Ruperta, sta složno skupaj utajila čez 90.000 dinarjev, gospod župnik Jože Rozman iz Velikega grabna so prikriili 49.900 dinarjev, kaplanu Karlu Golgu iz Trebeljna se je nabralo utaje preko 38.000 dinarjev, gospodu župniku Antonu Oblaku iz St. Lovrenca pa so ugotovili neprijavljenih 51.750 dinarjev, kar vsekakor niso mačje solze. Je pač hudič, če imajo gospodje preveč posla z nebeško evidenco, pa jim primanjkuje časa za tako nizke in posvetne zadeve, kot je to umazani mamoni...

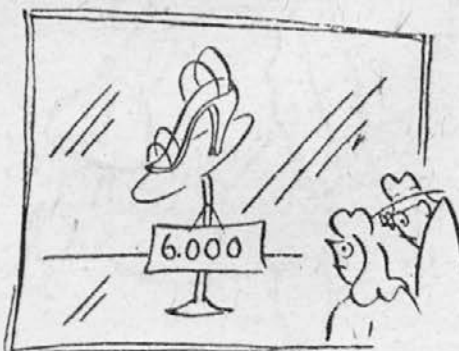
NA GORENJSČEM JE FLETNO... posebej pa še v Kmetijski zadruzi Lancovo, okraj Radovljica, o čemer bi lahko vse nadaljnje kitice zapeli s spremljavo vselega zbora poslovođkinja Vida Gašperšič in trgovska pomočnica Barbka Lukan. Ena izmed kitic gre približno takole:

Tam se pilo, tam se jelo,
da je perje v luft letelo!

Posebno prijetno je bilo tedaj, kadar se ga je Vida tako nabrala, da je morala zdraviti svojega mačka kar na balah moškega blaga v trgovini. Mačka se je še nekako lahko znebila, teže pa bo s primanjkljajem okroglo sto tisočakov, ali točno 99.718 dinarjev. — Vprašanje pa je, če bodo Vidi dosedanji prijatelji in pomagači ostali prav tako zvesti v nesreči, kot so to znali biti v okroglih uricah.

DOBRA MERA IN VAGA — V NEBESA POMAGA, je dejal Alojz Kofol, ko je v gostilni

OH, TA MATERIAL

— Oprostite, mojster, le kako je to mo-
goče, da so ti čevlji tako strašno dragi?
— Ja, veste, gospa, ko pa je material
tako drag.

željna, kjer je bil poslovodja, natakaj prijateljem dvojno mero pijače. Zato tudi ni ločil lastne kuhinje od gostilniške, blagajniške knjige od knjige dolžnikov in knjigovodstvo od primanjkljaja, ki ga je skupno z verno mu ženo nabral kakšnih 533.000 okroglih dinarčkov. Pač pa pravijo v krajevni gostilni željne, da takih poslovodij niso nič kaj — željni...

KAR JE ZADRUŽNO, JE MOJE — KAR JE MOJE, PA ZADRUGI NI NIČ MAR. Tako si misli bivša »grufenfirerica« Frančiška Valpetičeva iz Noršincev, okraj Ljutomer, ki je 1949. l. stopila v Kmečko delovno zadrugo in že kar prvo leto zase pobirala zadrugo grozdje v vinogradu, svoje poljedelske stroje pa je iz same skromnosti prijavila kot zetovo last. V letošnjem aprilu je par zadrugnih konj pripeljala v svoj hlev, v zadrugnem vinogradu pa vzela dve škopolnici in jih nesebično odnesla svojim sorodnikom v Ljutomer. In še se najdejo ljudje, ki trdijo, da Francka ni imela nobenega odnosa do zadruge!

OH, TE CENE! Pred mačkovsko zadrugo trgovino se jezi kmet, ki je prodal les: »Tega pa res ne razumem! Pred dvema mesecema, ko so moj les prevzemali, so vedeli za ceno. Sedaj pa niti cene ne vedo, niti denarja nimajo, da bi mi plačali že zdavnaj prevzeti les!«

VIDEM OB ŠČAVNICI. Novi občinski ljudski odbor prosimo, da skuša doseči popravilo bivšega »Doma Matije Gubca«, poznejšega »Doma Ljudske prosvete« in sedanjega »Doma razpadanja«, na katerega popravilo so vsi dosedanji krajevni činitelji pozabili. Prav tako prosimo občino, da da odstraniti iz hiše, ki jo je upravljal bivši KLO, tablico z napisom: »Wesserau 24«. Mlinarji Mauku pa svetujemo, naj ne uporablja tuik, ker njegova žena najbrž le ni — »histo-rična«.

VELENJE. Če pridete v Velenje, stopite še h Gorjančevim v Stari vasi in slišali boste, kako so velenjski lovci — med njimi oba Gorjančeva Ivan in Martin — lovili lisico Zvitorepko po vsej dolini do Šoštanja, medtem ko se je spak brez dovoljenja naselil prav pri Gorjančevih na svinjaku, ob katerem je privezan hud lovski pes. In, če boste dobro poslušali, bodo povedali še, kako je skotila na svinjaku ob psu mladiče in jih gojila, ko pa so ji le prišli na sled, pa jim je še mladiče izmaknila (razen dveh) in se preselila neznano kam.

Kadar dež gre, sonce sije,
takrat mavrica se vije.
V Mariboru vsaki dan
pride »MAVRICA« na plan.

Ko kupuješ špecerijo
nanjo misli ti letijo.
Naj ne uide ti s spomina:
»Mavrica« je — trgovina!

Obiščite našo novo urejeno in dobro zalo-
ženo poslovalnico

„MAVRICA“

na Trgu Rdeče armade in ne bo vam žal!
Mestno trgovsko podjetje »BRAZDA«
Maribor

KOLIČEVO. Ali veste, kdaj stoji deržina, ki vozi na »progi« Jarše-Količevo, na industrijskem tiru v neposredni bližini jarške tovarne »Induplati«? Takrat, kadar ima DUR dobro vino!

Sportnik Kljuse poroča:

Podobno kakor Branik — Nafta, se je isto nedeljo vršil na Dunaju nogometni derby Anglija — Avstrija. To tekmo so časopisi imenovali »tekmo leta«. Tekmo Branik — Nafta pa bi lahko imenovali »tekmo stoletja«, ker so nabijali žogo kot nogometaši v začetku tega stoletja. En sedež na tribuni za tekmo Anglija — Avstrija je stal na črni borzi 450 šilingov, t. j. toliko kot mesečna najemnina za eno sobo v hotelu. Če bi bila tako visoka vstopnina na tekmi Branik — Nafta, bi se tekma gotovo vršila za zaprtimi vrati.

Angleži so baje pred tekmo počivali v Sien (Italija) v hotelu z imenom »Brez skrbi«. To ime hotela je bilo za Angleže tako pripravno kot »Trije mušketirji« za film, ki so ga nedavno vrteli v Mariboru.

Avstrijci so upali, da bodo zmagali, toda njihovi upi so bili prazni kot upi Mariborčana, ki gre v mariborski kino in upa, da bodo že enkrat pred predstavo navijali boljše gramofonske plošče. Izgubili so 2:1. Niti to ni pomagalo, da so se — po pisanju športne rubrike »Borbe« — vršile zadnje priprave za tekmo v nekem dunajskem hotelu. Morda imajo v tem hotelu preveliko nogometno igrišče, ki jih je utrudilo

Trener: »V hotelu sem ti pa pokazal popolnoma drugače!«

Evropsko prvenstvo v kegljanju, ki bi moralo biti izvedeno 25. maja v Zagrebu, je bilo odloženo za nedoločen čas, ker je prijavila svojo udeležbo na tem tekmovanju poleg Jugoslavije samo še Avstrija. Iz prestižnih ozirorov (zagotovljeno drugo mesto!) predlagam, da se to prvenstvo kljub temu vrši, le da nosi naslov: Svetovno prvenstvo v kegljanju.

Naši košarkaški strokovnjaki odhajajo v inozemstvo trenirati tuje klube, naši domači klubi pa so brez dobrih trenerjev. Naši košarkaški forumi to baje nalašč dopuščajo, ker bomo baje na ta način dobili dober glas, ki ga ne moremo dobiti s tekmami.

V Poletu smo pod rubriko »Ali že veš« zvedeli, da je podjetje Planica-šport navijalo cene Zadnjič pa smo v istem časopisu zvedeli, da to ni res. Zvedeli smo nadalje, da je ženska ekipa mariborskega Železničarja v odbojki odstopila, ker ni plačala predpisane kavcije in prispevkov za registracijo. V istem časopisu smo nato zvedeli, da to ni res, temveč da je to neljuba pomota. V isti številki smo zvedeli, da je boksarska reprezentanca Makedonije na povratku iz Avstrije premagala reprezentanco Maribora z rezultatom 9:7. Na intervencijo športnih dopisnikov To tega lista pa bomo v prihodnji številki Poleta zvedeli, da je obratno reprezentanca Maribora premagala reprezentanco Makedonije.

Predlagam, da se rubrika »Ali že veš« v Poletu preimenuje v »Ali res vemo?«. Na srečo nima Polet rubrike za napovedovanje vremena.

Moralo je priti poletje, da smo se končno spomnili na našo mamutsko skakalnico na Planici, o kateri bo razpravljala skupščina Smučarske zveze Slovenije. Dobro bi bilo, če bi pozimi razpravljali v Mariboru o naši pozabljeni pionirski progi Maribor—Mariborski otok. Ko bomo pešali v potu svojega obraza junija, julija in avgusta v kopališče na Mariborskem otoku, premišljujmo, koga bomo izvolili v pripravljalni odbor za zgraditev pionirske proge na Mariborski otok.

Najbolj skromen nogometaš v Sloveniji je Toplak. Ko sem čital, da so navijači na tekmi Odred — Branik kričali, da je bivši Mariborčan Toplak, ki igra za Odred, podkupljen, sem si ogledal Branikovo knjigovodstvo in ugotovil, da je po izplačilu stroškov nogometašem Branika, ki so potovali v Ljubljano, ostalo v blagajni din 2.50 za Toplakovo podkupljenje.

Prepričal sem se, da je na svetu telesna vzgoja najbolj razvita med italijanskimi freudentisti v Trstu, med katerimi so nekateri celo po smrti prišli na volišče volit. Mnogi med njimi znajo odlično izvajati salto mortale, to se pravi zavrteti se tako, da pridejo zopet na staro mesto: leta 1939 fašisti, leta 1945 demokrati in leta 1952 zopet fašisti.

V Zagorju so po tekmi Proletarec : Krim nabili sodnika, stranskega sodnika in igralce Krima, ki so pozabili doma talismane (čitaj Polet od 25. maja!). Ubogi reveži so imeli po telesu sveže slive namesto suhih krompirjev, ki baje prinašajo srečo. Vsekakor bi bilo treba surove navijače na kak način kaznovati. Učinkovito bi bilo, če bi jih poslali na celjsko zobno polikliniko, kjer ti baje zobe izdrejo in te pustijo štiri mesece brez zob; ali pa ti asfaltirajo zobe tako, da je treba z dletom izsekati kot beton trdo maso (kot pravi Poročevalec). Na ta način kaznovani navijači ne bi imeli volje do kričanja in pretepanja.

Veste, kdo je to?

Sodnik, ki preoblečen odhaja na kolodvor v Zagorju.

Mariborski Železničar je premagal Kladivarja 2:0. Po prikazani igri sta oba tekmo izgubila. Čim se je kaka akcija posrečila, so bili igralci ob takem nenavadnem dogodku tako presenečeni, da so takoj prešli na staro (slabo) igro. Ko sem opazoval igro, me je motilo to, da sem večkrat zamenjal igralca Čoha s sodnikom Doberletom, ker sta se oba premikala po igrišču v tempu angleškega valčka in ker je sodnik žvižgal, Čoh se je pa marsikdaj na žogo poživžgal. Kladivar bo baje predlagal, da se pravila spremenijo tako, da se ne bodo več streljale enajstmetrovke, ampak petmetrovke, ker je razdalja enajstih metrov prevelika, da bi bilo mogoče zabiti gol.

Po tekmi sem intervjuval sodnika, ki mi je dejal: »S tekmo sem zelo zadovoljen, ker me niso navijači s koli podili po igrišču!«

Prikazal vam bom posnetek enajstmetrovke, ki jo je streljal igralec Kladivarja:

Vratar: »Ali bo žoga že enkrat prispela do gola?«

S TEKME ODRED : BRANIK

Spiker: »... in sodnik je žvižgal kot. Ne oprostite, bil je off-sidel!« Čez eno minuto: »Oprostite, toda to ni bil off-side, temveč gol-out!« in s tem so na srečo bile izčrpane vse možnosti!

Izdaja Novinarsko društvo Slovenije, Poverništvo Maribor — Ureja uredniški odbor, odgovoren Ciril Kavčič — Uredništvo in uprava Maribor, Kopališka ulica 6/II — Telefon 29-07 — Čekovni račun Narodne banke 6401-90-332-51 Rokopisov in risb ne vračamo — Tiska Mariborska tiskarna

Če danes takole doma se razbija, ni takšna, kot nekda, to več tragedija! Prej krožnike težko bilo je dobiti, zdaj moreš jih že na obroke kupiti...

Kle?

Seveda — pri trgovskem podjetju

»ZARJA«

v Mariboru, kjer boste našli veliko izbiro, nizke cene in solidno postrežbo.